SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 99. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 25, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-го ТРАВНЯ 1990 Ч. 99. РІК XCVII

ВИРОКИ В. СТУСОВІ ТА І. КАЛИНЕЦЬ ВИЗНАНО НЕСПРАВЕДЛИВИМИ

Київ. — В газеті „Літературна Україна" з 17-го травня надруковано повідомлення, що прокурор республіки М. Потебенько перевірив кримінальні справи видатного українського поета Василя Стуса та педагога і поетеси Ірини Калинець і прийшов до висновку, що вироки були несправедливими.

Як сказано в повідомленні, „тлумачення окремих віршів поета, його листів як антирадянських та наклепницьких помилкове".

Прокуратура УССР внесла протести пленумові Верховного суду УССР „про скасування вироку київського обласного суду від 7-го вересня 1972 року відносно Стуса Василя Семеновича та вироку львівського обласного суду від 2-го серпня 1972 року відносно Калинець Ірини Онуфріївни". В протестах порушено питання про визнання цих справ недійсними, оскільки в діях Стуса і Калинець не було жодної злочинности.

В повідомленні прокуратури сказано, що справи були переглянуті у зв'язку з широким розголосом і громадською думкою, що ці суди були несправедливими.

Р. Припхана обрано головою Чикаґської Округи УНС

Чикаґо (О. Мудра). — Дня 17-го лютого 1990 року тут відбулися чергові Загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в приміщеннях Культурного Осередку при парафії свв. Володимира і Ольги. На ці надзвичайно важливі і успішні збори прибули також представники Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу в особах головного предсідника д-ра Івана Флиса, заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася, заступниці головного предсідника Ґльорії Пашен, головного контролера інж. Анатолія Дорошенка і головної радної Гелен Олек-Скотт.

Збори відкрив голова чикаґської Округи УНСоюзу Роман Припхан, який привітав присутніх, а зокрема гостей із Головного Уряду і запросив їх до головного стола. Інформуючи про хід зборів, він з великою радістю заявив, що після довгих дев'ятьох років знову наступило об'єднання всіх відділів і тепер треба буде переорганізовувати Округу, щоб вона стала речником всіх Відділів УНСоюзу в Чикаґо.

Після ствердження правильности зборів З. Дзядик запропонував членів Президії, яких акцептовано. І так головою Президії обрано Р. Припхана, містоголовою інж. Льва Боднара, а секретарем Олександру Мудру, яка відтак відчитала протокол із попередніх зборів.

Наступив звіт голови Р. Припхана. Він докладно подав всі прояви вложеної праці внутрі і назовні Чикаґської Округи, згадуючи також про всі труднощі, які зустрічав. Приємно згадав про ґрадуацію в „Рідній Школі", де спільно з О. Мудрою передав чеки по 25 дол. 14-ом ґрадуантам, вилавові Полянському. Стеголошуючи при тім відповідне слово до молоді і заохочуючи ставати членами УНСоюзу, а також чотирьом ґрадуантам в парафії св. Йосифа і одному в Палатайні, Ілл. Довго затримався над прийняттям Камерного хору Ярослава Полян-

Р. Припхан

ського з Польщі, бо мусів майже самостійно зайнятися багатьма справами від реклями до розміщення хористів по приватних родинах, бо тим разом в Чикаґо виникли труднощі зорганізувати для помочі громадський комітет. Допомагали лише члени Управи: Юлія Назаревич, д-р Маріян Панчишин і О. Мудра. Дарія Ярошевич приготовила полуденок для хористів, а Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при парафії свв. Володимира і Ольги під головством мґр Орисі Городиловської і Орисі Яримович, голова 12-го Відділу УЗХ, приготували прийняття для них і гостей після концерту. Іван Скоморох — голова хору „Прометей", зібрав гроші від всіх місцевих хорів і ансамблів.

Мисткиня Анна Кульчицька пошила для хористок гарний одяг (26 строїв), а також повний одяг Ярослан Вербовий був відповідальний за касу і фінанси.

(Закінчення на стор. 8-ій)

УСТІЙНЕНО ПРОГРАМУ НА КОНЦЕРТ ХОРУ „ДУДАРИК" І П. ПЛІШКИ В КАРНЕҐІ ГОЛЛ

Диригент Микола Кацал з групою „дудариків" у Львові

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Виступ в Ню Йорку хлоп'ячого хору хлопчиків і юнаків „Дударик" зі Львова, що є кульмінаційною точкою перебування цього 70-членного хору на терені ЗСА, відбудеться, як вже повідомлено, в понеділок, 18-го червня, у престижевій залі Карнеґі Голл, о год. 7:30 вечора. В концерті бере участь широковідомий соліст Метрополітальної опери в Ню Йорку Павло Плішка, який, крім своїх сольових точок, буде співати разом з капелею кантату М. Леонтовича „Ой зійшла зоря", молитву Андрія з опери „Запорожець за Дунаєм" „Безмежнеє поле" М. Лисенка і пісню „За тебе Україно" композиції С. Людкевича.

У виконанні капелі почуємо колядки, співи на Службі Божій, концерт для хору ч. 3 Д. Бортнянського, концерт для хору ч. 18 М. Березовського і „Аллилуя" М. Вербицького. В другій частині буде виконана в'язанка народних пісень, стрілецьких хлоп'ячим складом капелі, а юнацьким стрілецька пісня „Гей, видно село" і негритянський „спіручал".

Капеля „Дударик" заснована в 1971 році, а її безперебійним дириґентом та душею є Микола Кацал, який теж був організатором того виімкового хору. Спершу як хор хлопчиків та юнаків, від 1989 року це вже капеля хлопчиків та мужчин із хористами від 9 до 29 років. Це все ще аматорський колектив, але дириґент М.Кацал бажав би поставити його у майбутньому на професійний рівень. Від 1988 року капеля дістала у Львові окреме приміщення і від того року працює хорова школа хлопчиків — перша в Україні. Всього нараховується 300 „дудариків".

Учасники хору прилітають до Ню Йорку 30-го травня і перебуватимуть тут 4 дні.

Як уже інформовано, ЗУАДК відкрив конто, на яке можна складати датки на закупи одягу та інших речей для хлопців, щоб їм уприємнити перебування в Америці. Адреса: United Ukrainian American Relief Committee, 1319 Lindley Ave Philadelphia, Pa. 19141 із зазначенням Dudaryk Fund.

„Ізвєстія" написали про транспорт допомоги дітям Чорнобиля

Ню Йорк. — В кореспонденції совєтського пресового агентства ТАСС з Ню Йорку, поміщеному на сторінках газети „Ізвєстія", яка є органом Верховної Ради СССР, появилася коротка інформація з признанням для української діяспори.

В кореспонденції, надрукованій у числі з 19-го травня, говориться, що в п'ятницю, 18-го травня з нюйоркського міжнародного летовища ім. Джана Кеннеді вилетів до Києва вже вдруге транспортовий літак, виповнений товарами-дарунками для дітей жертв чорнобильської атомової катастрофи. На покладі літака, — пише газета, — 115 тонн лікарств, дитячої їжі, одноразових шприців, лазерних офтальмологічних інструментів й іншої медичної апаратури, про які постаралися українські громади З'єднаних Стейтів Америки і Канади. Організатором збірки, як і перед тим, був Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Разом з товарами в Київ полетіли цілий ряд осіб, представників закордонних українських організацій, серед них голова Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля професор Ратґерського університету Тарас Гунчак. В листопаді минулого року він підкреслив у розмові з кореспондентом ТАСС, що до Совєтського Союзу очолювана ним організація доставила медикаментів й інших товарів на суму 3 міл. дол. Тепер транспортовий літак „Руслан" повіз товари вартости 7 міл. дол. Чимало з цих товарів пожертвували американські організації, з якими комітет втримує приязні зв'язки.

Любов і дисципліна

Джерзі Ситі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — У соняшне суботнє пополудне у велику залю школи св. Юра в Ню Йорку не входить ні один промінчик сонця чи веселого ярмаркового настрою, що панує за стінами будинку, на традиційному Українському Фестивалі. Нас вдаряє вже при вході цей контраст і ми як можемо безшелесно вкрадаємося на залю, де гострий голос Роми Прийми-Богачевської дає вказівки танцюючим.

Відбувається саме проба найкращих з танцюристів, групи „Сизокрилі", що складається з довголітніх учнів і абсольвентів школи мистецького танку Р. Прийми-Богачевської, а то й її асистентів у танцювальних таборах і школах.

Вони підготовляють композицію „Боротьба за волю", яку вже раніше виконували, але перед тим, так важливим виступом в суботу, 2-го червня, у Еліс Таллі Голл, кожна точка вимагає ще вправи і довгих годин підготови.

На залі панує безперервна тиша, учасники і глядачі порозуміваються лише пошепки, слухають вказівок своєї невтомної учительки і вправляють, вправляють довгими годинами. Від учасників довідуємося, що проби тривають ціле пополудне, до пізнього вечора, але ніхто не противиться, не спі-

На пробі у школі Роми Прийми-Богачевської.

(Закінчення на ст. 7-ій)

БЛЬОКАДА ЛИТВИ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Стокгольм. — Виступаючи на семінарі з проблем незалежности Прибалтики, що проводиться у столиці Швеції, віцепрезидент Литви Чесловас Станкевічус розповів, що понад 22,000 робітників у республіці опинилися на вулиці в результаті економічної бльокади, яка триває. Він сказав, що в наслідок економічної бльокади, яка триває вже понад місяць, господарство республіки опинилося нині в жахливому стані. „Народ Литви страждає, але він готовий страждати й далі. Ми виживемо і доб'ємося незалежности, не зважаючи ні на що, навіть на антигуманні заходи, що їх застосовує Москва", — сказав віцепрезидент.

На наказ Міхаїла Ґорбачова Москва припинила доставу нафти, природного газу і сировини для литовської місцевої промисловости, маючи намір такими заходами змусити республіку відмовитися від прийнятої парляментом 11-го березня декларації незалежности.

Як сказав Станкевічус, економічна бльокада є надзвичайно серйозною загрозою. „Справа дійшла до того, що нам, мабуть, доведеться переселяти багато людей в сільські місцевості, щоб врятувати їх від голоду та браку палива", — визнав Станкевічус. Однак він вважає, що у всьому, що стосується незалежности, не може бути компромісів.

Тепер Литва намагається встановити прямі економічні зв'язки з іншими совєтськими республіками і промисловими підприємствами, пропонуючи їм постачати промислову сировину в обмін на литовські продукти харчування.

Дводенний семінар, присвячений багатьом справам зв'язаним з Прибалтикою, був проведений з ініціятиви шведського Інституту міжнародних відносин. Серед 150 дипломатів, представників урядів европейських країн і спеціялістів з ділянки міжнародного права були представники трьох прибалтійських республік, які добиваються незалежности від Москви.

Як заявив на семінарі міністер закордонних справ Естонії Леннарт Мері, уряд республіки провадить переговори з Литвою про влаштування на працю в Естонії литовських робітників. Аналогічні кроки робить також Латвія.

Учасники семінару схвалили проєкт резолюції, в якій, зокрема, вони звертаються до президента ЗСА Джорджа Буша з закликом порушити справу про надання незалежности прибалтійським республікам під час зустрічі на вершинах, коли М. Ґорбачов прибуде до Вашінґтону.

Представники прибалтійських республік звернулися до учасників конференції у справах безпеки і співробітництва в Европі з просьбою про включення Литви, Латвії і Естонії до міжнародних програм економічної допомоги. В роботі конференції беруть участь всі країни Европи, включно з Албанією, а також З'єднані Стейти Америки і Канада.

Помер Віктор Балабан, довголітній секретар 28-го Відділу УНСоюзу в Гюстоні

Гюстон, Тексас. — Віктор Балабан, довголітній секретар 28-го Відділу Українського Народного Союзу в Гюстоні, Тексас, помер в неділю, 20-го травня, 1990 р. на 77-му році життя.

Віктор Балабан народився в Ходачкові, Західня Україна і прибув до Америки в 1948 р. та негайно включився тут в українське громадське і союзове життя. Залишив у смутку дружину Михайлину, яка прибула до Америки тому два роки, сина Ігоря з дружиною в Україні та ближчу і дальшу родину в Америці та в Україні.

Похорон відбудеться в суботу, 26-го травня.

У СВІТІ

ГРУЗИНСЬКІ ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ заявили, що пасажирський поїзд Тбілісі-Москва зударився із тягаровим поїздом на південь від курортної місцевости Сочі над Чорним морем і в цій катастрофі загинуло принайменше дев'ять осіб, а коло 20 осіб було поранено. Анатолій Жейханов, черговий офіцер у міністерстві внутрішніх справ Грузії, сказав, що поїзд з технічних причин зупинився півтори милі перед станцією і „тоді в нього зі заду в'їхав тягаровий поїзд".

ВИСОКОПОСТАВЛЕНИЙ службовець єгипетського уряду заявив, що Ізраїль запевнив Єгипет, що він перший не поведе військового нападу на жодну арабську країну. Вияснюючи свою заяву, він сказав, що це запевнення дав Ізраїль у недавніх пертрактаціях, з урядом президента Єгипту Госні Мубараком. Ізраїль відмовився від потвердження таких пертрактацій.

ПАЛЕСТИНСЬКА ВИЗВОЛЬНА Організація звернулася до Уряду ЗСА з проханням дати в'їздовий дозвіл до ЗСА для їхнього провідника Ясіра Арафата, що хоче бути присутнім на нарадах Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй про насильства на окупованих Ізраїлем землях західнього берега ріки Йордан і смуги Ґази. Як водиться, ПВО звернулася за американською в'їздною візою до генерального секретаря ООН Гавіє Переза де Куеяра, який передав це прохання до американської постійної місії при ООН. Старший стажем службовець Адміністрації президента Дж. Буша заявив, що рішення в цій справі ще немає. Якщо ЗСА відмовить в'їздову візу Арафатові, то як твердять дипломатичні кола, Рада безпеки ООН буде змушена перенести своє засідання до Женеви, щоби Ясір Арафат міг бути на ньому присутнім. Тим часом Рада безпеки вирішила не чекати на американську візу й наради вирішено відбути в Женеві.

ТИМЧАСОВИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Ізраїля Їцак Шамір перестеріг ізраїльських арабів, які вийшли на вулиці демонструвати проти вбивства своїх побратимів, що їх минулого понеділка без жодного попередження на вулиці постріляв колишній ізраїльський вояк, заявляючи, що вони, тобто демонстранти, „перейшли межу того, що дозволяється". Пересторога Ї. Шаміра прийшла в наслідок дальших демонстрацій та сутичок з властями на окупованих Ізраїлем землях на західньому березі ріки Йордан та смузі Ґази, де знову вбито двох палестинців та поранено 46, не зважаючи на примусово введену військову годину. Проти цього брутального вбивства невинних палестинців демонстрували не тільки на окупованих Ізраїлем землях, але також в інших місцевостях Ізраїля, Йорданії, як також і у Ню Йорку перед будинком ізраїльської місії до Організації Об'єднаних Націй.

В СССР ВІДБУДЕТЬСЯ РЕФЕРЕНДУМ У СПРАВІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗМІН

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС і президент із спеціяльними повновластями Міхаїл Ґорбачов, використовуючи усі можливі пропаґандивні способи на передодні вершинної зустрічі з президентом З'єднаних Стейтів Америки Джорджем Бушем, „заскочив світ" новою сенсацією, що, мовляв, ще в цьому році в Совєтському Союзі відбудеться всенародний референдум у справі пропонованих урядом економічних змін і совєтські громадяни можуть в такий спосіб висловити свою думку у справах внутрішньої політики президента і Ради Міністрів СССР.

Два совєтські економісти дорадники президента М. Ґорбачова, виступили в Москві на пресовій конференції скликаній Радою Міністрів і заявили, що всенародний референдум дасть М. Ґорбачову мандат потрібний його президентській раді для виведення країни із затяжної економічної кризи, яку можна поправити тільки радикальними економічними реформами, переходом на систему вільного ринку з контрольованими урядом цінами і підвишкою цін на товари першої потреби, включно з харчами.

Один з пляновиків совєтських змін, перший заступник голови Ради Міністрів СССР Юрій Д. Маслюков, директор плянувальної комісії в уряді Ніколая І. Рижкова заявив, що у випадку вислову недовір'я у всенародному референдумі, на його думку, уряд Рижкова повинен податись до димісії і дати можливість іншим особам зайнятись розв'язкою цих наболілих питань.

Політичні й економічні західні спостерігачі кажуть, що М. Ґорбачов започаткував дуже небезпечну гру з власним народом у якій він може вийти переможцем, тобто дістати ще одне „спеціяльне уповноваження від народу" у всенародному референдумі, або зазнати поразки, бо пропонований перехід економічної системи на вільний ринок і пов'язана з цим підвишка цін на товари, зокрема харчі, є дуже непопулярні справи в СССР. Не треба виключати, кажуть спостерігачі, що совєтські громадяни використають дану їм можливість і зареєструють своє невдоволення теперішньою політикою уряду і експериментуванням М. Ґорбачова. Досі усі справи внутрішньої і зовнішньої політики вирішувались в СССР членами Політбюра і Центральним Комітетом Комуністичної партії за закритими дверима і пересічний громадянин не мав жадного на це впливу. Тому в загальному референдум оцінюють, як дуже ризиковну справу.

Крім Маслюкова, економічну ситуацію на пресовій конференції з'ясовували Леонід І. Абалкін і Лев Вознесенський, економічні дорадники М. Ґорбачова і уряду.

Совєтський економіст звертається за допомогою до Заходу

Відень, Австрія. — Провідний совєтський економіст, найближчий дорадник президента СССР Міхаїла Ґорбачова в економічних справах, Станіслав Шаталін, признався, згідно з інформацією аґентства Ассошіейтед Пресс, що совєтська економіка опинилася над проваллям і навіть за неповних п'ять років перебудови не вдалося теперішнім керівникам відвернути загрози. На його думку СССР конче потребує західньої економічної допомоги на більшу скалю, щоб не тільки поправити економічний стан в країні, але, згідно з обіцянкою теперішнього уряду, підвищити життєвий стан населення СССР.

„Якщо Захід погодиться дати нам значну економічну допомогу, — заявив на віденській конференції С. Шаталін, — це становитиме зворот на краще і запевнить продовження дотеперішньої політики демократизації та поширення свободи на республіки".

С. Шаталін виступив на спеціяльній пресовій конференції у Відні, метою якої було докладно поінформувати західніх кореспондентів про економічний стан в Совєтському Союзі і тих східньоевропейських державах, які пішли демократичним шляхом, але у великій мірі ще залежні від економічної співпраці з СССР. „Ми прийшли до переконання, що без західньої допомоги і економічної та торговельної співпраці, СССР не може переставити свою економіку на систему вільного ринку, від чого страждатимуть не тільки совєтські громадяни, але також західні компанії, які хотіли б торгувати зі Сходом", — заявив Шаталін. Він додав, що президент М. Горбачов поділяє його погляд. Шаталін, який повністю підтримує політику перебудови і всі інші заходи М. Ґорбачова, не виявив якої допомоги потребує в першу чергу Москва і нічого не згадував про евентуальні політичні компроміси і забезпечення західніх фінансових вкладів в совєтську господарську систему.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ прийняла законопроєкт, який ґарантує мільйонам фізичних та ментальних калік рівні права на працю, транспортацію, послуги. Законопроєкт вже був затверджений Сенатом та підтриманий президентом Дж. Бушем. Цей законопроєкт поширює Акт людських прав, прийнятий в 1964 році, проти дискримінації на релігійній, статевій, расовій, національній основі. Тепер до цього приєднується заборона дискримінації осіб з ментальними або фізичними неспроможностями, включно з хворими на АІДС та наркоманами.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ Дейвид Динкинс закликає негритянських активістів припинити демонстрації в бруклинській дільниці Бенсонгерст. Як уже повідомлялось, в минулу суботу і неділю по Брукліні пронеслися демонстрації протесту проти рішення суду у справі вбивства Юсуфа Гокинса. Найзапекліший негритянський активіст Е. Шарптон обіцяв влаштувати великі розрухи в місті, якщо всі замішані у вбивстві молодого негра не будуть засуджені у расовому наміреному вбивстві, тобто у вбивстві першого ступеня. Завдяки засягу поліції демонстрації закінчились без сутичок. Д. Динкинс сказав, що „такі демонстрації носять провокативний характер, розпалюють расову ворожнечу". Цікаво, що те саме говорив в серпні минулого року колишній посадник Ню Йорку Едвард Кач. Але тодішній його суперник Д. Динкинс гостро критикував свого опонента, проголошуючи, що „мешканці Ню Йорку мають право влаштовувати демонстрації в будь-якому місці, їм не можна цього забороняти". Сьогодні Д. Динкинс опинився на місці Е. Кача та прийшов до такого ж висновку — демонстрації, які органнізує Е. Шарптон, носять расовий характер та розпалюють расову ненависть.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Присмерк ідилії ЗСА — СССР

Від минулорічної грудневої зустрічі на вершинах президента Джорджа Буша й Міхаїла Ґорбачова біля Мальти минуло нецілих півроку. Але заповіджена тоді „ера співпраці" між двома суперпотугами виглядає тепер дуже мізерно. В оцих останніх місцях і тижнях державна верхівка у Вашінґтоні краще пізнала дійсність в СССР і чимало розчарувалася у Ґорбачові, партнерові „співпраці". Керівні державні чинники з президентом Бушем включно мали змогу переконатися, що за шість літ урядування, як генеральний секретар Компартії СССР, президент та ще й із додатковими правами й компетенціями — Ґорбачов не зумів не тільки витягнути імперію з економічної мізерії, але вона ще погіршилася. Внутрішні відносини у Компартії СССР загострилися, сама кандидатура Бориса Єлціна на президента Російської ФСР — це поличник для Ґорбачова. Брутальна поведінка супроти Литви і створення окремої 150,000-ої військової формації, залежної безпосередньо від Ґорбачова, з призначенням на здавлювання національних рухів — могли тільки переконати Захід, що Ґорбачов у паніці сам не знає що чинить. У цих останніх тижнях-місяцях назбиралось чимало доказів, що Ґорбачов втратив авторитет у власній країні і не є уже ґарантом тривкости режиму та спокою, потрібного для „співпраці".

Ґорбачов куди популярніший в Америці, як в Совєтському Союзі. Щоправда, прийшло до деяких змін, бо американська преса, радіо й телевізія перестала писати про Ґорбачова у компліментарному тоні та представляють відносини в СССР правдиво. Ось наприклад, показували на телевізійному екрані відвідини у Москві одного з найбільш популярних ветеранів фільму — Баба Говпа, який вславився був своїми добровільними подорожами на воєнні фронти (Корея, В'єтнам) з гуртом інших артистів. Показувано довжелезну чергу кількох чи кільканадцяти тисяч москвинів перед довгим будинком американської фірми МекДоналда. Говп запитав одного з черги: „Як довго вже чекаєте?" — „Чотири години". Чотири й більше годин чекають мешканці столиці імперії, щоби дістати на булочці кусник м'яса, — найпримітивніший харч в Америці, що є люксусом у совєтському раю.

У тижневому ілюстрованому журналі „ЮС Нюз енд Ворлд Репорт" з дати 28-го травня ц.р. приніс двосторінкову статтю: „Чи скінчився медовий місяць?" — із кольоровими світлинами Буша й Ґорбачова — зі замазаними обличчями. Зазначено там: „Чого хоче Буш? — Чого хоче Ґорбачов?". Буш хоче: редукції різних родів зброї, — економічних і політичних реформ у СССР по лінії демократизації, — „діялогу" з Литвою про її державну „самостійність" і згоди СССР на участь з'єднаної Німеччини в НАТО. Ґорбачов хоче підписання договору про редукцію далекосяжних ракет в заміну за збереження в Центральній Европі великого совєтського війська. Хоче признання імперії кредитів і інвестиції. У справі Німеччини СССР мусить „зберегти обличчя", хоче невтручання Заходу до „внутрішніх справ" СССР.

Не зважаючи на всі труднощі, що їх мав у Москві державний секретар Джеймс Бейкер у переговорах про редукцію різних родів стратегічної зброї — якийсь новий договір у цій справі, мабуть, таки буде підписаний, тим паче, що до Вашінґтону прибули совєтські фахівці цієї справи для дальших переговорів. Не можна виключити, що Ґорбачов діб'ється у своїх нарадах з Бушем напереломі цього й наступного місяця якихось економічних концесій. Америка потребує редукції різних родів зброї, бо це тісно в'яжеться із новим бюджетом ЗСА та зменшенням видатків на оборону. Президент Буш і його дорадники ступають слідами Роналда Реґена, який започаткував був розмови з Ґорбачовим на базі редукції збройного арсеналу, а не контролі чи, ще гірше, перегонів у зброєнні. У Білому Домі напевно відомо, що Ґорбачов може провалитися, але поки він очолює Кремль — воліють говорити з ним, як із якимось новим Брежнєвим. Так чи інакше — до історії, мабуть, належать вияви радости, що між двома суперпотугами діє „ера співпраці".

Наталя Осока

РЕАКЦІЯ НА СТВОРЕННЯ УРП

Створення Української Республіканської Партії офіційна преса в Україні обійшла мовчанкою, за вийнятком газети „Вечірній Київ". Цей факт є найкращою характетистикою для УРП, бо свідчить, що саме вона є тією силою, що становить найбільшу небезпеку для Компартії. Совєтські органи, як відомо, завжди замовчували імена тих, хто, на їх думку, становив найбільшу загрозу для режиму. Навіть критикувати таких діячів було заборонено, щоб не привертати до них увагу громадськости. Те ж саме сталося і тепер.

УГС завжди користувалася великою пошаною в народі, незважаючи на постійні наклепи в офіційних газетах. Коли ж вона перетворилася на УРП, то авторитет її значно зріс і за короткий час партія поповнилась сотнями нових членів.

Тепер розглянемо, що сказано про створення УРП в тій єдиній публікації, тобто у статті Світлани Синякової п.з. „Нова партія", надрукованій в газеті „Вечірній Київ" з 4-го травня.

„Теоретично однопартійність у країні була скасована новою редакцією статті 6-ої конституції, — пише кореспондентка. — Практично ж на Україні це відбулося щойно 29-30-го квітня у будинку кіно, тобто коли з'їзд Української Гельсінкської Спілки заявив про розпуск УГС та створення Української Республіканської Партії".

Синякова розповідає, що учасникам установчого з'їзду нової партії було запропоновано виповнити анкети, і хоч не всі взяли участь в анкетуванні, та все ж з результатів видно, що серед засновників нової партії переважають люди високого освітнього рівня. Всього делагатів було 500, з них виповнили анкети лише 381, серед яких 200 осіб мають вищу освіту, 75 — середню спеціяльну, 94 — інженерно-технічні правіцники, 63 — робітники, 60 — учителі, 17 пенсіонери, 10 — безробітні, 5 — школярі.

До речі, за Статутом УРП членом її можна стати з 17-річного віку. Щоправда, Статут і Програму УРП ухвалено тимчасово — до наступного з'їзду, який має відбутися через два роки. „Але хибно було б сприймати цей факт, — пише Синякова, — як натяк на 'тимчасовість' самої політичної організації", бо делегати виробили цілком серйозну й чітку політичну структуру. „До того ж поміж політичних течій, що існують в республіці, саме ця має найдосвідченіші політичні кадри, загартовані у тривалій боротьбі впродовж десятиріч в екстремальних умовах".

Розповідається у статті й про те, що серед засновників УРП „кожний другий" — колишній політв'язень". „Тож ідеться не про тимчасові події, а про цілком свідому позицію, зформовану в ті часи, коли протистояння адміністративнокомандній системі навіть не ділом, а бодай поетичним словом, переслідувалося, мов тяжкий злочин". Члени УРП „відкрито заявляють про свою мету — створення Української незалежної соборної держави. І про засоби, якими збираються її досягти — парламентські і позапарламентські — тобто організації страйків та акцій громадської непокори". Таким чином вони відкрито зазначили свою альтернативність щодо комуністів, від яких рішуче відмежовуються, водночас співпрацюючи з усіма демократичними силами та координуючи з ними усі дії.

Кореспондентка наводить слова делеґата з Івано-Франківщини, який сказав, що комуністи ішли в партію „щоб дістати посади", а члени УРП „Україну йдуть рятувати не за гроші, а жертовно", та й складається УРП з потерпілих, які ішли в тюрми й табори, не шкодуючи свого життя. Отож, на думку Синякової, „створення нової партії обіцяє нашим урядовцям, постійну й дошкульну критику".

Альтернативна партія дещо запозичила і в КПСС, скажімо, вимогу до членів партії прцювати в одній з її ланок, обов'язок виконувати безумовно рішення керівних органів та їх доручення, дотримуючись партійної дисципліни тощо.

Головою УРП обрано депутата Верховної Ради УССР юриста Левка Лук'яненка, який відбув 28 років ув'язнення за свої переконання. Заступниками голови УРП обрано народного депутата УССР лікаря-стоматолога з Червонограду Степана Хмару, який також був засуджений до 12 років неволі, та інженера з Донеччини Григорія Гребенюка.

Згідно з останніми повідомленнями з України, лідер нової партії Левко Лук'яненко вже недоноразово звертався до голови Ради Міністрів УССР В. Масола, домовляючись про зустріч з метою реєстрації УРП та надання їй приміщення, однак зустіч так і не відбулася, бо В. Масол каже, що немає часу. Однак, політика замовчування партійним апаратчикам не вдалася, бо сесію Верховної Ради УССР слухає і дивиться по телебаченню вся Україна і всі побачили, що УРП має чималі сили в парляменті. Отож через півмісяця після створення УРП апаратчики змушені були надрукувати нападки на УРП в газеті „Радянська Україна" з 16-го травня, з метою компромітації представників ДБ у парляменті. Проте вслід за цією статтею, появилися прихильні статті про новостворену УРП в кількох інших газетах, особливо молодіжних.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДЯКУЄМО І ЗАПРОШУЄМО

Учні і студенти балетної школи Роми Приймы-Богачевської складають щиросердечну подяку Головному Урядові УНС за спонзорство в організуванні 25-літнього ювілею існування нашої школи.

Останні десятиліття в житті нашої громади наявно доказали, що гріш заощаджений добрим і розумним господарюванням в УНСоюзі повертається назад до нашої громади у формі студентських стипендій, допомоги школам українознавства, дотацій нашим мистецьким і науковим установам. Цей гріш допоміг розв'язати складні фінансові труднощі нашим вдовам, сиротам, втікачам і взагалі потребуючим одним словом, УНС став мільйонером і меценатом нашої громади на поселеннях.

Дорогий наш Батьку-Союзе! Бажаємо тобі довгого життя, щоб до кінця цього тисячоліття в твоїх рядах були забезпечені сотні тисяч українців, а твоє майно, щоб збільшилось десятикратно і щоб ти мав змогу давати успішну допомогу нашій воскресаючій Україні.

Щире українське спасибі складаємо рівно ж отцеві-пароховi церкви св. Юра Патрикієві Пащакові за це, що сповнив церковну заповідь і в критичну хвилину дав нам бездомним шкільну залю для ведення наших проб.

Дорогий і Високодостойний отче! Ви поступили як християнин, українець, а головно як людина, а в сьогоднішніх часах це ціниться більше, як золото. Бажаємо Вам успіхів, сил і витривалости у Вашій праці.

З великою приємністю складаємо подяку дорогим панам д-рові Іванові Сєрантові і Іванові Винникові за їхню готовість помогти нам у потребі. Бажаємо їм багато щастя, здоров'я і Божої опіки в їхній праці для нашої громади.

Накінець звертаємось із закликом до всіх українців Ню Йорку і околиці.

Достойна українська громадо! Ми, любителі українського народного танцю і балету, просимо вас прибути численно на наш виступ що відбудеться в суботу, 2-го червня, в год. 2-ій в Alice Tully Hall, Lincoln Center. Ми бажаємо дати вам кілька годин мистецької насолоди.

Наш знаменитий хореограф, пані Рома Прийма-Богачевська, приготовила і опрацювала реґіональні танці нашої широкої України. В програмі рівно ж будуть композиції, що відображуватимуть різні події з історії України і композиції до музики Володимира Івасюка.

До побачення на нашому святі!

Ліда Залуцька
„Міс Союзівка 1990"

Степан Куропась

ОГЛЯД ПРЕСИ КИЄВА І ЛЬВОВА

Мій син Мирон був ввесь тиждень в Києві і привіз мені хмару газет та іншої літератури. Я хочу поділитися з читачами „Свободи" переглядом цієї преси:

„Молода Галичина", орган львівської обласної комсомольської організації первісна її назва „Ленінська Молодь", яка почала виходити з 1-им березня 1940 року. Пленум обкому комсомолу вирішив змінити назву. Ім'я засновника Совєтського Союзу — Леніна — було канонізововане і возвеличене до такого рівня, до якого возвеличувались релігійні ідоли чи символи у свідомости віруючих. Зміна назви газети обумовлюється новими політичними умовами у країні. Пропонована назва газети знайшла широку підтримку серед молоді і комсомольців области, про що свідчить численна редакційна пошта.

У газеті є теж декларація такого змісту: „Монологія однієї партії на владу", виявилась нежиттєздатною в констексті прогресивного розвитку сучасної цивілізації. У стані глибокої кризи не лиш економіка СРСР, а й комуністична ідеологія. Отож на жаль, марксистсько-ленінський соціялізм не виконав свого історичного призначення не створено блага і щастя вільної людини.

На великій Раді Руху в м. Хусті рішено, що Рух у партію не переростає. Демократичні і радикальні сили республіки об'єднуються навколо ідеї побудови суверенної Української Держави і створення вільного відкритого суспільства. Тому наше дальше перебування у рядах КПРС вважаємо неможливим. Таку заяву підписали 15 членів, лідерів Народного Руху України.

У статті п.з. за „Нашу і вашу свободу", на майдані біля університету Івана Франка, голова Крайової Ради Руху Орест Влох підняв наш національний синьо-жовтий прапор, бо така була ухвала конференції університету. Там теж ухвалено солідарність з литовським народом у його проголошенні самостійности, а М. Косів заявив, що українці не залишать литовський народ одиноким на полі бою, тут не вирішується доля Литви, а доля імперії, йдеться про її розпад, а він неминучий. Совєтський Союз пограбив Литву, а тепер жадає репарацій від неї. Депутат Євген Гринів порівнює таку вимогу до крадежи. Бо за час, коли СССР користувалося сорочкою пограбованого, бо до неї пришила ґудзики. Вячеслав Чорновіл порівняв ситуацію України до балтійських держав. Він сказав на тому мітинґу: ми теж мали Українську Народну Республіку. Ми теж були окуповані раз у 1920 році, а додатково у 1940 році.

У відповідь ЦК Компартії України уважає справу відновлення незалежности литовської держави авантюрою і провокацією. Інформація Ратау картає депутата Михайла Косіва, який говорив про можливість створення Загонів українських добровільців і направлення їх у Литву. Коли потрібна конференція, яку монтує народний депутат СССР В. Яворівський, Косів й Чорнобіль — питає Ратау? Це порушення єдности території Союзу РСР!

До помочі опозиції став генерал-майор Ю. Смирнов, який у інтерв'ю з кореспондентом „Прапор комунізму", заявив, охороняючи громадський порядок як начальник штабу внутрішніх військ МВС по Україні і Молдавії, війська мають право входити у житлові приміщення і припинити події, які загрожують життю і здоров'ю людей. Передбачено застосування наручників, гумових кийків, бойових прийомів боротьби і сльозоточивих речовин. Коли партійні, правоохоронні органи, наприклад у Узбекістані, Закавказі, Вірменії чи Азербайджані виявилися бесилими, безпомічними протистояти масовим антигромадським проявам непокорі владі-вся надія полягає на внутрішні війська.

Газета „Просвіта", яку видає Львівська Обласна Організація Української Мови інформує, що львівське об'єднання має 700 осередків і 7,000 членів. Голова Товариства Роман Іваничук, письменник, звітував про працю Товариства, ще в лютому 1990 року. Він уважає, що для незалежности України треба повного національного відродження, треба притягнути до кримінальної відповідальности осіб винних у геноциді, репресіях і екологічних катастрофах. Нинішній уряд республіки — антиукраїнський, треба брати приклад від балтійців. Треба творити соборний патріотизм і в депутати до уряду вибирати людей, які вистраждали право бути обраними, бо треба боротися з системою. Михайло Косів, заступник голови Об'єднання, пише в газеті, що духове відродження нації і її майбутнє — це державна незалежність.

„Агро" газета агрофірми Прут перевела інтерв'ю з народним депутатом Василем Ткачуком, учасником З'їзду в Хусті, де була мова про наділи землі селянам. На запит чи на Україні є багато охочих взяти землю відповів, що є багато таких, але тепер ще не вірять, що колгоспи будуть розпарцельовані. У Снятинському районі дають уже землю під услів'ям, що хто хоче землі мусить виростити вищий урожай, ніж у колгоспі.

„Літературна Україна" —

(Закінчення на ст. 7-ій)

ПРО „СИЛЬНІ СЛОВА СТУСА"

Кому з нас не відомі друкарські „чортики". Коли й як вони закрадаються? Буває, що при найдокладнішому перевірюванні (здається) друкованого слова, вони лиш однією літерою зміняють змісти речень. Але, на жаль, не лише бувають вони в друку. Трапляються вони й в описах про події. Саме ось вони закралися в описі про Літературний вечір в Американському ПЕН. Це явище просто заставило мене оборонити права творчости Василя Стуса, адже не сумніваюсь, що читачі „Свободи", що їм знайомі маркантні вислови в літературній творчості Стуса, здивуються, звідкіля то взяла Марта Шраменко таку цитату, яка була подано в дописі: „Україна є, була і буде"?! Такої цитати не було, і також не підкреслювала Марта у своєму слові „переслідування українських літераторів", а подала перегляд страдницької долі української літератури, наводячи слова Емського указу. Тільки кінчаючи перегляд закінчила, всуперед указу: українська література була, є і буде! як також не американський ПЕН „підготовив вечір у пошану Стуса й Симоненка", бо досі невідомі були їм не тільки вони, але й взагалі доля нашої літератури, а тим же й письменників. Американський ПЕН запросив нас, а програму вечора, із особливою увагою й присвятою його Стусові й Симоненкові приготували я і моя дочка Марта. Також я не „організаторка", тільки поручений мені обов'язок, як українці, моїм Відділом „Врайтерс ін екзайл", тому я його постаралася з допомогою Марти совісно виконати.

Ірина Дибко-Филипчак
Пассейк, Н.Дж.

ЗАХІДНІ КРАЇНИ серйозно задумуються над пропозицією Західньої Німеччини щодо поєднання військових дивізій різних союзних країн у нові багатонаціональні військові одиниці, заявили міністри оборони Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) в Брюсселі. Така пропозиція змінила б сорокалітню військову структуру НАТО і уможливила б присутність військ ЗСА та інших західніх країн у новооб'єднаній Німеччині. Одначе критики цього пляну закидають, що службовці НАТО не здають собі з того справи, як тяжко буде такі багатонаціональні військові частини зформувати, а крім цього вони в такому пляні вбачають політичну розв'язку військової проблеми.

Богдан Певний

ПРО Я. ГНІЗДОВСЬКОГО І ЙОГО ПОВОРОТ В УКРАЇНУ

IV.

У Парижі, у 1957 році, Гніздовський мав дві персональні виставки у ґалеріях Рор Волмар і Крузе. Вони викликали широке зацікавлення своєї і чужої публіки. Повернувшись у Ню Йорк, він показав свій паризький дорібок на окремій, другій з черги, виставці у ґалерії Вард Еґґленстон і згодом у ґалерії Гаррі Салпетера. Тут глядач уперше натрапив на нове ім'я Гніздовського „Жак". Справа у тому, що в Парижі Гніздовський одружився з Стефанією Кузан, народженою у Франції українкою, дочкою еміґрантів з Галичини. Стефанія Гніздовська інтимно найменувала Якова з французького Жаком, що йому дуже припало до вподоби. З таких особистих і сантиментальних міркувань він почав вживати ім'я Жак, хоч більшість своїх праць підписував тільки прізвищем. 1958 року в Гніздовських народилася дочка Марія-Мотря.

Хоч якою успішною з різних аспектів була поїздка Гніздовського до Парижу, все таки він надалі лишився у гроні тих мистців, які побивалися за напрямними своєї творчости, шукали самих себе у безупинних намаганнях знайти нові форми мистецького вияву і власного ориґінального стилю. 1958 рік приніс несподіваний перелом, що своїми наслідками змінив дальший хід подій — Гніздовський повернувся до забутого дереворізу, який був таким обіцяючим ще у початкові його творчі роки. Він пояснював свій поворот, жартуючи: „Нове стає старим, а старе новим".

Так як до всього іншого, Гніздовський повернувся до дереворізу з подиву гідною працьовитістю, послідовністю і настирливістю. Вивчав задуманий сюжет, виконуючи десятки, а то й сотні ескізів, постійно міняючи розташування об'єкту. Рисував доти, доки не був цілковито задоволений образом, тільки тоді переносив його на грушкову або вишневу дошку в дзеркальному відображенні. Після цього починався довгий і мозольний процес вирізування дереворізу ручним знаряддям. Часто праця над одним і тим же дереворізом тривала декілька тижнів. Приблизно закінчений неґатив Гніздовський вальцем намазував верствою чорнила і покривав його листком рижового паперу, на якому відбивав вирізане зображення, тручи рельєфні його частини столовою ложкою. Під час виготовлення пробних відбитків він наносив на дошці додаткові зміни. Після багатьох років такого мозольного способу друкування, аж 1975 року Гніздовський придбав собі ручний друкарський прес, що дало йому можливість присвятити більше часу вирізуванню дереворізів.

Тематикою дереворізів Гніздовського була переважно фльора і фавна, рідше краєвиди і зовсім нечасто людина. Цікаво зауважити, що його композиції стають простішими, ненадуманими. Часто — це одно дерево, пташка чи квітка. Він розказує про прості явища природи, зображає звичайні предмети, але робить це з такою майстерністю і переконливістю, що вони набирають надзвичайної маєстатичности, зводяться до геральдичности. На перший погляд вирізані у дереві об'єкти вражають своєю докладністю, але роздивившись, побачимо, що Гніздовський більше зацікавлений показати візерунок, форму, композицію, або навіть відкрити якесь незбагнене буття. Тут знаходимо сатиру і фолософію. Поруч надзвичайної техніки, досконалого виконання, повного засвоєння ремесла, простоти, стриманости і скромности відкриваємо Гніздовського — мислителя, еколога, гуманіста.

Працю Гніздовського над дереворізом показав у документальному фільмі „Вівці в дереві" кінопродуцент у ЗСА Славко Новицький. Він записав на плівку увесь технічний процес творення дереворізу і остаточний його вислід у формі готового естампу. Фільм „Вівці у дереві" був нагороджений на кінофестивалі в Ню Йорку.

Читач, мабуть, звернув увагу, що я скрізь вживаю тут термін дереворіз, а не, як загально прийнято, дереворит. Таким було бажання Гніздовського. Він називав свої естампи дереворізами, а не дереворитами, пояснюючи те тим, що його дереворізи — це відбитки позитивних, рельєфних ліній, які височать над зрізаною ножем поверхнею дошки, тоді як у дереворитах лінії вириті рильцем у дереві, подібно як ґравюра на металі. Хоч загально в графіці найчастіше зустрічаємо суміш обох способів, Гніздовський вважав себе правовірним визнавцем дереворізу, а не дереворита.

Успіх Гніздовського був безпорівняльний. Повний наклад, 220 відбиток, першого нового дереворізу „Сосни" купила ґалерія Асоціяції американських мистців у Ню Йорку, що започаткувало багатолітню їхню співпрацю. Гніздовський дуже скоро став відомим графіком у ЗСА, авторитетом дереворізу і міжнародним його великим майстром. Його дереворізи широко виставлялися не тільки у ЗСА, але і в Токіо, на Близькому Сході, в Африці, Лондоні, Празі, в Західньому Берліні, Москві. 1976 року у видавництві Пелікан у Ґренті, стейт Люїзіяна, вийшла велика (219 репродукцій) монографія-каталог графічних праць під назвою „Гніздовський: дереворізи 1944-1975" із вступом Пітера Віка, куратора графічного відділу бібліотеки Гарвардського університету, та передмовою Ейб М. Таґіра, власника мистецької ґалерії у Ню Орлінсі, ініціятора і редактора цієї книжки, друге, доповнене видання якої, що охоплює усю графічну творчість мистця, вийшло у 1987 році.

Крім станкової графіки Гніздовський був майстром її мініятюрного відгалуження — книжкового знаку. Він зробив 54 екслібриси і всі вони увійшли до випущеної 1986 року чепурної книжечки „Гніздовський: екслібрис", що її Американській Інститут Графічного Мистецтва вибрав однією з найкращих публікацій того року в ЗСА.

Як не дивно, хоч Гніздовський завдячує свій розголос здебільша таки графіці, він завжди віддавав перевагу малярству. Нарікав, що були в його житті довгі періоди, коли він із різних причин не малював, за чим дуже шкодував, бо щоб перебороти технічні труднощі та осягнути свій стиль, треба постійно працювати. Останніми роками він повернувся до старого реалізму, але тим разом майже фотографічного, спрощеного і подекуди стилізованого, з нахилом до декоративности, де предметами зацікавлення були натюрморти, складені з фруктів, овочів і ярини, звичайно наскрізь по-сучасному скомпоновані.

(Закінчення на ст. 8-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1990-го РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Майстренко Софія; Мішенко Наталка, Христина
13 Бадкер Михайло
29 Бобак Річард
42 Дубанович Олександер
43 Воляник Джеймс Д.І.
47 Клаус Давид, Катерина; Кохан Корісса
56 Пратті Ліндсей
57 Омецінський Христина
82 Стефанович Христофор
88 Ленець Алана; Маркевич Зенон, Зірка
96 Рефт Дерек
120 Волмер Ерік
134 Віратюк Маркіян
139 Запаранюк Оксана; Питель Іван, Мойра
191 Марусчек Андрея
220 Ящук Христина
231 Фенза Ґарій
237 Курман Лариса
238 Стельма Михайло
242 Вайні Марія; Енгліш Бріяні
266 Карп Матвій
271 Пажі Річард
276 Іваницький Алізія, Роксана
292 Ґузиляк Михайло, Наталка; Ковч Христина
305 Дунлап Галій, Шанон
327 Курчак Катерина
378 Панчешін Василь, Павло; Принц Джеймс
379 Давіс Джасмін
383 Ребер Катерина
385 Миськів Олександер
401 Скляренко Олександрія
423 Кренціглова Наталка, Тереза; Маркевич Дженіфер; Пук Олександра
432 Ковальський Олександер
450 Скірка Олексій
466 Костюк Давид, Триція
471 Крушельницький Христина
473 Лапчак Іван; Фігура Олександра; Чайковський Андрея
496 Князь Роман, Ростислав
500 Пеарсі Риян, Сандра

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Борчик Відетт
39 Сеник Оксана
94 Васкул Василь, Карен, Патриція; Гнатюк Роман
127 Ільківський Михайло
128 Моррісон Тара
170 Качнич Леся, Люба
221 Козій Христина
266 Семеген Богдан, Дарія
274 Магалко Джаклін
276 Сисин Данєля
290 Гарт Іван, мол.
293 Куннінгам Ерін, Трасі
340 Яничук Давид
346 Макогін Діяна
364 Бик Денис, Діяна, Донна
380 Лещишин Михайло, Надіна
409 Салмон Христина
422 Филипенко Галина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
43 Пристай Лариса, Соня, Стефан
153 Павлюк Маркіян

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
123 Нацько Михайло
239 Ціюк Марко, Стефан
347 Запар Михайло
448 Карпінський Петро

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
147 Гуцалюк Венді
164 Микніч Михайло, Мішель
183 Рілей Марко
309 Ґоско Павло, Петро
317 Бугай Джері, Кімберлій
408 Тхорик Євген

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
3 Павлюк Марія
7 Вудгейд Елена, Григорій; Словік Христина
43 Серветник Микола, Оксана, Таня
339 Синьович Адам
355 Ковалевич Дарля
368 Попович Андрій 2, Стефан 2
375 Пазуняк Маркіян
416 Мацюк Люсі

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
217 Пристай Лариса, Соня, Стефан
430 Павлюк Маркіян

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Борчик Відетт
39 Сеник Оксана
94 Васкул Василь, Карен, Роман, Патриція
170 Кахнич Леся, Люба
216 Процюк Марія
221 Козій Христина
266 Семеген Богдан, Дарія
290 Гарт Іван мол. 2.
340 Яручик Давид
346 Макогін Діяна
364 Бик Денис, Діяна, Донна
409 Салмон Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Де Сікко Лаврена
15 Михалус Андрій, Анна, Павло
28 Філенко Тарас
32 Паковський Тамара
39 Краус Адріян
59 Яцишин Діяна
94 Куліш Іван
103 Лехман Марко
155 Фичок Михайлина
157 Козак Наталка
174 Лебедович Андрея
182 Кузбит Василь мол.
221 Тимчишин Христофор
256 Коханський Йосиф
257 Халавта Андрій
316 Гарріс Катерина
342 Фітзгаріс Валерія
349 Добош Донна
360 Якубовський Павло
375 Салук Наталка
383 Овоч Володимир
387 Феррінґо Скотт
424 Якубенко Володимир
456 МкКорд Марі-Лин Е.Г.
502 Марцинюк Мелінда

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Куропась Марта
21 Клачаний Таня
29 Вельгос Стефан
39 Сидорович Роксана
63 Джонсон Стефан
120 Матіяш Христина
121 Харітон Василь
127 Ільківський Михайло
167 Армцтронг Христофор
177 Кронін Нейль
247 Тиравський Маріянна, Михайло
259 Струзик Лінда
274 Негакуі Джаклін
276 Сисин Данєля
323 Палій Петро
353 Паславський Йосиф
362 Вілліамс Марія
387 Гаврилюк Стефан
422 Філіпенко Галина
472 Заяць Надія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
103 Голодрубець Йосиф
204 Ґолембйовський Ігор

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Міщенко Вікторов, Юрій
14 Баланецький Гільда
25 Звадюк Юрій
39 Сеник Оксана
42 Гавроняк Василь
47 Кохан Андрея
58 Гербовий Олексій
63 Віснецький Ґеоргія; Чеканський Роза
86 Ґенза Дарія; Шмотолоха Ліза
88 Загайкевич Дарді, Уляна
120 Докманович Андрій; Матіяш Христина
127 Ільківський Марія, Михайло 2.
164 Йоге Петро
170 Луцький Марія
173 Серба Дебора, Євген
175 Базюк Ярослав
183 Івахів Маріян отець; Крамарчук Зиновій
217 Вілсон Василь; Кунзер Гелена; Лернер Ґрег
221 Гупало Джері, Ольга
242 Проц Олексій
245 Ґоянюк Зорислава
254 Платош Адам
268 Дутка Роман
269 Полегенький Тарас
283 Ґавліцький Джері
305 Стеттс Йозефіна, Софія
333 Боберський Михайло; Давіс Скотт
361 Літепло Павло, Рональд
371 Ласій Анна
379 Врайт Джеймс
383 Ґрогоський Елена
399 Фаріон Марта
401 Чамбул Боб
408 Стасів Мирон
414 Гемсток Чарлс
422 Пассин Андрій, Анна
423 Бортняк Ірена
432 Глібович Марія
438 Віхрик Антоній, Лейн
441 Заневич Дмитро, Ліліяна, Лінда
450 Савицький Ігор
472 Ґординський Іванна
481 Гончар Юрій
486 Болзовський Михайло
496 Князь Дарія, Роман

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
3 Бойко Микола •
7 Стефанисько Йосиф •
10 Нікулич Галина
12 Мамчур Віра
14 Дідоча Ольга
39 Майкович Василь •
45 Сенек Анна
51 Кротес Іван отець •
56 Попіг Пейрл
106 Леник Еміль
130 Логуш Зеновія
175 Андерсон Анна; Додсон Денис •
183 Іванка Шарон
204 Клецор Олександер •; Кулинич Зеновія; Шот Филип •
206 Барилик Стефан •
217 Алексон Михайло •; Валет та Микола •
221 Козій Марія 2, Христина, Свищук Ярослав, отець
223 Куземка Едвард •
238 Лозинський Михайло •
239 Війтишин Володимир •
256 Марковський Марія
261 Гурф Йосиф •
292 Фенко Михайло
339 Ганик Марія, Чарлс •
361 Сидоряк Ігор •
364 Бик Лінда
367 Ґарбач Юлія; Кіртчей Іван •
375 Загасайло Василь •
407 Величко Анна
408 Стасів Мирон, отець •
416 Панкевич Михайло •
427 Гірняк Терансі •
432 Головатий Мирон •
437 Приймак Мирослава
444 Ґаблі Нетті
450 Гурин Марія
452 Білик Анастасія, Михайло •; Сопата Василь •
464 Шестовський Мирон •
489 Стратійчук Андрій •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
10 Цюпер Ольга
104 Воробець Гелена
116 Дзюбас Михайло

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
221 Свищук отець Ярослав
293 Лавді Іван •
375 Луцький Мирослав
462 Крамер Петро •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
147 Гуцалюк Венді
164 Микних Михайло, Мішель
183 Рілей Марко
309 Ґоцко Павло, Петро
317 Бугай Джерій, Кімберлій
408 Тхорик Євген

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
3 Лабенський Ігор •
27 Сілверіо Марія
43 Ґасдов Павліна
47 Марин Михайло •
59 О'Садча Ірена
88 Трохименко Валенитан; Чолобецький Сергій •; Шварц Андрій •
164 Варрен Кристал •; Сенів Бріян •
174 Гречний Еймі
216 Ганущак Дарія
231 Кізюк Ліза, Стефан •
269 Малець Христина
276 Странж Рафаел 2 •
285 Пазрал Іван •
316 Вілсон Михайло •; Торус Ірена
337 Бушел Богдан •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
43 Ґвелі Юдій; Корнило Іван •
83 Цюпер Ольга
155 Воробель Гелена
238 Головатий Лідія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
10 Нікулич Галина
42 Попик Гелена
94 Сидомір Памеля
130 Логуш Зеновія
173 Серба Ґені — Євген (чотири) 4 •; Деборага 2.
175 Андерсон Анна; Додсон Денніс •
183 Дуда Петро, мол. •, Іванка, Шарон
204 Шот Філіп
206 Барилик Ф. Стефан •
221 Козій Маря 2, Христина
223 Куземка Едвард •
261 Гурфф Йосиф •
269 Полегенький Тарас •
287 Коваль Іван •; Ясінський Данута
292 Ферко Михайло
339 Геник Марія, Чарлс •
356 Продивус Олександер •
367 Ґарбач Юлія; Мара Норма
407 Величко Анна
408 Троян Анна
459 Маселко Роберт І. •
464 Шестовський Мирон •
474 Дацик Ігор •, Уляна
489 Стратійчук Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
33 Задерей Анна; Черняк Петро •
39 Майкович Анастасія
46 Бадяк Ірена
86 Кучарський Михайло
88 Барановський Стефанія; Мерещак Анастасія; Шпак Марія
113 Філіппі Роберт А. •
157 Козак Христина
170 Кравченюк Дарія
171 Россі Дебі
175 Мельничук Андрій •
200 Палух Микола
221 Борняк Катерина; Завальняк Марія
234 Яцус Мільдред
240 Яременко Анна
250 Керіз Стефан •
256 Футреко Богдан •, Марія
285 Григоренко Борис, Євдокія, Сократ •
304 Бондаренко Шарон
316 Сабатович Йосиф
361 Бриньовський Євген •, Олександра; Зеєр Ґлорія
370 Джіна Анна
375 Пелех Володимир
399 Дутко Володимир
408 Беркій Ярослав •
412 Буртняк Михайло •
422 Коник Іван •
424 Слюсаренко Таїса
430 Тараско Марія
432 Пилип'юк Марко •, Ольга; Підручний Гелена
434 Ґарбачевський Люба
439 Шкляр Стефанія
441 Волох Стелла
444 Стадник Михайло •; Чорній Іван •
450 Савицький Михайло
451 Новак Катерина
454 Муха Маргарита
456 Лавринів Євгенія
460 Сорока Ірена
461 Шумський Полій
470 Дмитрач Анастасія
473 Ґавліч Славка
503 Шкамбара Василь

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Ляхович Марта, Марія; Нестор Джері •
14 Дідоха Ольга
22 Колодницький Маріянна
33 Ґрод Іван, Юлія
38 Вейко Анна
39 Каменюк Гелена; Майкович Василь
45 Матковська Катерина
51 Задорожний Петро •, Ірена
53 Боднар Анна; Чучман Емма
56 Попіж Перл
63 Карпентер Катерина
76 Залуцький Касій; Клебан Теофіл, Юстина
94 Дигдало Володимир, Роман
107 Левус Станіслав; Шевців Орест •
112 Сакер Естелла
123 Санчук Юрій „О -пейд-ап"•
127 Номадлий Михайло •
139 Заставний Марія
147 Гертзоґ Марія; Савка Гелена
153 Нич Ольга
157 Козак Ірена, Орест; Хомик Володимир •
163 Воґатка Марія
167 Білан Аліза
171 Балберчак Степан •
176 Павленко Юстина
182 Кост Кармеля
204 Клецор Олександер; Кулинич Зеновія
217 Мазурик Петро •; Алексон Михайло •
220 Ґут Лотті; Хомич Анастасія
221 Біючер Люба; Зварич Марія, Стефан; Свищук отець Ярослав
234 Грицак Рея
238 Лозинський Михайло
240 Дубик Стефан
242 Хабін Микола •
247 Тиравський Йосиф •
256 Марковський Марія
264 Гайлей Маргарита
266 Шийка Юстина
281 Кирлін Юлія
292 Рибак Марія, Фаріон Катерина
306 Жуйко Анна, Іван
327 Корнова Стефан •
234 Заремба Ольга; Загайкевич Орест
336 Глоговський Ала; Комарницька Анна
348 Зенць Павло мол. •, Катерина
350 Кепчар Михайло •, Долоре
352 Щербак Ярослав •
361 Сидоряк Ігор •
364 Бик Лінда; Гуманчук Ірена
370 Коць Іван, Марта
371 Гринчишин д-р, отець Михайло •
372 Бішоп Маргарита
375 Загасайло Василь •
379 Францкі Іванна; Персак Петро
387 Сенчиковський Мирон •; Укарма Марія
390 Пиш Володимир "О-пейд-ап" •
408 Стасів отець Мирон •
409 Слука Анна, Юрій •
416 Панкевич Михайло •
422 Заяць Олександра
424 Якубенко Іван •, Тетяна
432 Головатий Мирон
437 Приймак Мирослав
444 Ґоблі Нетті
445 Чемеринський Ґлорія
450 Гурин Марія
452 Білик Анастасія, Михайло; Сопата Василь •
460 Дутчак Софія
472 Ґорчинський Андрій •, Іванна
476 Медвідь Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
31 Вилота Марія 2.
42 Легін Іван
57 Мацюк Михайло
70 Сенковський Іван •
76 Колісник Павло
88 Баран Іван •
91 Сидір Гелена
94 Долинюк Мирон
106 Молочій Іван
116 Лужницький д-р Григорій
120 Служинський Володимир
123 Мелих Стефан
146 Мінкоф Міля
147 Процак Ґеновефа
156 Ковальчук Володимир •
169 Снидер Елисавета 2.
174 Рижий Адам 2. •
175 Котик Гелена
183 Яровий Василь 2.
204 Косців Анна
206 Гладик Андрій (три) 3 •; Сорокотий Ольга
217 Соваж Юрій •
221 Гавдьо Василь; Ковалишин Євген •; Пругло Марія
233 Мендак Марія
234 Думич Василь
264 Ганчар Юрій •
266 Камінський Іван
301 Самчишин Ольга
321 Струтинський Марія 2.; Чук Деметрус (три) 3.
332 Олінський Яків •
337 Хархаліс Таня
338 Янковська Михайлина 2
343 Крам Марія
353 Віжниця Дмитро 2.
367 Саваж Григорій •; Пилкей Лорейн
379 Ваків Василь; Коваль Стефан
385 Лісович Володимир; Пікула Володимир •
390 Сарояк Анна
406 Буклав Павло •
407 Галюк Михайло
409 Романишин Михайло •
414 Юнг Лавренс •
430 Кушнір Микола (три) 3 •; Ліщинська Меланія 2.
448 Загорюйко Антін •
503 Татчин Ярослав •

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
47 Кочан Андрея
59 Шушельницький Анна
120 Шедний Лавра
163 Курилець Ігор, Зенон
164 Йогі Петро
173 Затварницький Роберт
305 Дунлап Тодд
401 Шамбул Боб
432 Глібович Марія
496 Книш Дарія, Роман

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
51 Кашуба Таня; Кротець отець Іван •; Рочкевич Дарка, Юрій •; Футала Богдан
164 Маташ Ларрій •
269 Ілющенко Ренальд •
293 Кунінгам Елисавета

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
147 Дравушак Анатолій мол. •
174 Гречний Еймі
221 Пігут Зенон •
222 Возняк Люба
231 Кізюк Ліза, Стефан •
316 Вілсон Стефан •
387 Мартинюк Річард •, Юрій •
434 Солтис Лідія

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
49 Стецьків Марія
268 Колодій Володимир
301 Слобідський Павло; Сушенко Марія
387 Марчон Петро
412 Бурняк Михайло •
430 Кнігницький Іван •
432 Пилип'юк Марко •
433 Пастухів отець Сергій К. •
462 Крамер Петро •
465 Мороз Йосеф •; Морикон Лука •

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 31 березня 1990 року

Кляса T16	116
Кляса P70	98

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса W	18
Кляса E18	2,044
Кляса E20	2,324
Кляса E65	277
Кляса P20	3,334
Кляса P65	139
Кляса TP65	1,222
Кляса T23	100
Кляса WSP	315
Кляса SP-E65	344
Разом	**10,331**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий ріл	9
Кляса P70	37
Кляса T	461
Кляса W	8,701
Кляса P20	6,238
Кляса E20	5,785
Кляса E65	1,707
Кляса P65	818
Кляса DP60	126
Кляса DP65	677
Кляса SP-W	318
Кляса SP-E65	177
Кляса ADD	5,933
Кляса T10	447
Кляса T5	115
Кляса DT30	4
Кляса ART	19

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	0
Кляса P20	461
Кляса E20	269
Кляса P65	27
Кляса E65	69
Кляса E18	11
Разом 31 березня 1990	**32,409**

ЗІРКОЮ (•) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ"

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 28 лютого 1990)	17,811	46,066	5,936	69,813
Активні члени				
(Приріст у березні 1990)				
Нові члени	62	65	12	139
Прийняті нанові	29	77	8	114
Прийняті з перехідними листами	4	3	—	7
Зміни кляс забезпечення	5	9	—	14
Прийнят з Деп. Молоді	—	4	—	4
Разом	**100**	**158**	**20**	**278**
(Убуток у березні 1990)				
Суспендовані	15	24	11	50
Відійшли з перех. листами	4	5	—	9
Зміни кляс забезпечення	5	4	—	9
Відійшли до дорослих	9	—	—	9
Померли	2	67	—	69
Вибрали гроші	20	37	—	57
Відійшли з вип. п. сум забезп.	27	54		81
Виплатили вповні вкладки забезпечення	21	102		123
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—		
Відійшли на безп. прод. забезпечення	—			
Вигасла важність забезпечення	—	—	12	12
Разом	**103**	**293**	**23**	**419**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у березні 1990)				
Виплачене забезпечення	21	102		123
На безп. продовж. забезп.	7	9		16
Разом	**28**	**111**		**139**
(Убуток у березні 1990)				
Померли	2	27	—	29
Вибрали готівку	18	19	—	37
Повернені в активні	5	7	—	12
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**30**	**58**		**88**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця березня 1990р	**17,806**	**45,984**	**5,933**	**69,723**

У В А Г А

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць березень 1990,** як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ**, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспенди вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до членів, **ЯКІ ВПРОДОВЖ БЕРЕЗНЯ 1990 РОКУ** взяли перехідні листи і досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

Заст. головного предсідника
GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jeresey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd
Philadelphia, Pa. 19118

Very Rev. STEPHEN BILAK
1750 Jefferson St. Apt. 301
Hollywwood, FL 33020

LEONID FIL
Cadiz Plant
c/o Ford Motor Co
Electronics Division
P.O. Box 412
Ypsilanti, Mich. 48197

ГОЛОВНІ РАДНІ:

WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

TARAS MAKSYMOWICH
1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A-4Y8

ALEX CHUDOLIJ
144 Hazel Street
Clifton, N.J. 07011

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

MARIA CHUCHMAN
Sts. Peter & Paul Residence
No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont., Canada
M1S 4P4

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN I. HNATIUK
535 Prescott Rd
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1990 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатне	Відділ	Заплатне	Відділ	Заплатне
1	145.16	158	689.86	333*	51.39
2	157.24	161	1,451.64	334	191.79
3*	1,470.03	162*	954.00	336	819.71
4*	570.99	163	1,206.28	337	538.61
5	1,467.64	164	500.35	338	686.48
6	294.86	165	205.94	339*	336.06
7*	1,432.97	166	19.79	340*	210.64
8*	1,859.89	167	96.84	341	183.88
9	110.22	168	181.53	343*	192.80
10	89.47	169	801.54	345	829.75
11	54.40	170	803.02	346	209.53
12	47.87	171*	1,926.49	347*	1,256.09
13	1,361.52	172*	753.56	348	407.95
14*	4,216.10	173	1,256.34	349	968.48
16	153.16	174	982.22	350	497.67
17	251.33	175	725.71	352	440.78
20*	2,048.57	176	851.90	353*	1,748.64
21	272.93	177	102.15	354	301.05
22	471.20	178*	179.33	355*	116.31
23	79.39	179	228.58	356	472.70
25	1,763.60	180	362.48	358	410.02
26	13.35	182	542.96	360	949.94
27	1,904.48	183	690.27	361	1,272.47
28	38.61	184*	1,119.58	362*	233.10
29	203.89	190	25.32	364	1,083.28
31	178.08	191*	1,105.29	367*	2,400.38
32	960.58	192	334.89	368*	2,413.78
33	314.89	193	8.00	369	46.25
34*	772.31	194	1,173.71	370	105.72
36	108.68	200	1,289.08	371	673.80
37	660.53	202*	17.63	372	530.07
38	285.16	203	29.52	373	278.41
39	2,491.27	204	2,628.95	374*	614.77
40	67.15	205*	249.27	375	2,882.90
42	717.84	206	581.57	376*	30.80
43	145.61	211	182.43	377*	692.46
44	38.43	212	64.94	378	159.47
45	365.98	213*	224.03	379	1,937.43
46*	226.83	214	472.50	380	96.66
47	604.79	216*	1,655.26	381*	1,606.99
48	600.85	217	2,446.70	382	230.69
50	1,012.94	218	71.69	383	311.75
51*	656.03	219	478.02	385	1,193.47
52	88.89	220	951.80	387*	862.96
53	1,728.44	221	2,056.10	389*	267.14
55	767.77	222*	576.87	390	139.24
56	2,179.22	223	435.34	394	115.53
57	757.64	224	157.71	395*	141.45
58	57.11	226*	279.11	397*	1,157.17
59	4,631.98	230	1,262.16	399*	1,922.50
62	40.64	231*	1,177.26	401	267.42
63	1,179.92	233*	572.87	402	415.66
65	7.57	234	745.27	403*	180.45
66	270.15	235	167.05	404	88.26
67	257.54	236	256.97	407	1,120.14
70	771.86	237	307.64	408	4,131.74
73	19.06	238*	2,656.50	409*	402.53
76*	811.40	239*	277.62	413	46.25
78	589.94	240	1,135.87	414	834.39
81	108.45	241*	75.94	415	120.56
82	231.18	242	1,473.79	416	1,268.48
83*	1,038.67	243	47.02	417	58.53
86	1,194.12	245	968.52	421	345.42
87*	7.93	247	114.43	422	1,320.82
88	1,250.62	248*	192.66	423*	1,612.98
91*	186.88	253	163.26	425	72.28
92	19.97	254	301.63	427*	1,543.68
93	275.17	256*	976.60	430	270.15
94*	4,976.81	257*	903.02	432	2,010.10
95*	233.45	258	6.08	433	2.02
[illegible]	809.93	259	603.15	434*	2,490.37
98	59.71	261	233.86	437	1,815.11
99	78.58	264	158.90	438	72.94
100	4.97	265	65.60	439	487.07
101	37.35	266	1,599.36	441*	1,474.90
102	595.95	267*	424.66	442	464.67
103	273.74	268	294.87	444	1,798.48
104	219.85	269*	2,921.73	445*	1,061.50
105	25.50	270	930.94	448	159.30
106	435.27	274*	300.00	450	1,296.46
107	68.63	275	11.78	451	275.18
108	95.91	276	689.57	452*	3,696.41
109	48.19	277	1,183.31	454*	580.89
110*	210.26	280	56.45	455	25.36
112	391.12	281	242.29	456*	277.80
113*	964.64	282	63.43	457	766.09
114	979.88	283	1,526.79	458	2,654.14
115*	342.19	285	102.43	459*	301.77
116	295.94	286	203.58	461	43.99
119	44.72	287*	2,164.26	462	46.71
120	755.78	288	201.94	464	299.55
121	297.38	290	202.17	465	1,231.12
122	102.06	291	188.26	466*	1,056.56
123	643.12	292	1,129.38	467	152.26
125*	1,272.31	293	400.68	468*	417.32
126	11.46	294	15.10	470	12.30
127*	2,751.17	295	147.07	471	464.23
128*	305.33	296	53.13	472	164.60
129	10.67	301	459.95	473	1,020.15
132	42.65	302*	126.83	474*	436.68
133	662.31	303	503.49	476*	153.89
134	315.04	304	264.97	479*	335.39
135*	21.42	305*	1,014.80	480	116.01
137	513.66	306	130.37	481	496.68
139	139.57			484	637.79
141*	2.50	307	605.07	486*	104.51
142*	248.11	309*	44.52	487	297.83
143	121.70	312	26.49	488	447.16
145	62.25	316	1,191.69	489*	1,154.48
146*	789.27	317	198.12	490	164.86
147	525.53	318	90.51	491	204.71
149*	85.47	320	361.99	492*	352.42
150*	374.74	322	3.00	496*	392.31
151	38.57	323	50.19	497*	245.42
153	1,058.85	324	146.32	498*	226.35
154*	51.48	325	39.15	500*	138.42
155*	248.81	328	404.42	502	743.81
156	228.69	330	144.88	503	220.65
157*	98.62	332	203.73	505*	41.72

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 225,016.07

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатне	Відділ	Заплатне	Відділ	Заплатне
1	6.20	164	40.35	346	9.20
4	8.30	168	9.45	347	26.60*
6	11.00	170	13.60	349	9.55
7	3.20	171	40.90*	350	14.20
8	58.90*	172	36.60*	352	21.30
10	33.00	173	33.50	353	52.40*
11	11.00	174	82.05	358	61.90
13	11.00	180	11.00	360	77.50
14	14.00	182	16.60	367	19.50*
16	3.40	183	23.10	368	38.80*
17	19.50	194	29.00	371	11.85
20	9.20	200	27.80	372	49.90
22	30.50	204	9.20	374	9.20
25	17.80	205	9.20	375	4.80
27	29.05	214	33.50	377	61.30*
29	1.75	217	25.70	378	17.35
32	9.85	218	6.30	383	6.50
34	4.80	220	6.50	385	49.20
37	7.45	221	8.15	387	-1.80
39	26.00	222	28.35*	399	66.80*
42	6.50	230	9.00	401	9.20
43	13.00	231	13.90*	402	153.55
44	6.55	233	9.45	407	10.70
47	55.80	235	8.30	408	14.20
50	22.65	237	8.30	409	8.30
51	19.40	238	2.45	412	11.00
55	5.00	239	1.75	414	26.00
57	19.50	240	98.10	415	4.80
59	13.25	241	18.40	416	14.90
65	8.30	242	36.75	421	36.00
66	13.20	245	10.00	422	21.35
70	25.80	247	.75	427	54.35*
76	50.25	248	13.55	430	72.05
78	16.65	253	2.00	432	16.60
83	41.85	254	11.00	434	233.20*
86	20.20	256	11.00	437	44.85
88	4.80	257	46.40	439	21.40
93	1.00	259	44.40	441	130.10*
94	126.40*	261	25.15	442	66.00
95	13.95*	266	51.90	444	44.65
96	6.75	267	12.20	445	64.00
102	10.05	269	59.80*	450	6.50
104	14.80	270	14.10	451	13.00
106	21.80	277	14.80	452	6.50
107	8.30	281	11.00	454	32.50
108	.85	282	.85	456	16.70
113	3.20*	283	31.40	459	1.70*
115	26.85	286	14.80	461	35.20
116	27.95	287	23.60*	465	41.30
120	61.45	292	11.30	468	16.40
121	2.20	293	33.25	472	3.25
123	6.50	295	22.00	473	43.10
125	56.70*	303	20.20	474	20.20*
127	21.30*	305	13.00	479	18.40
133	46.35	307	31.80	480	9.20
142	2.25	309	14.00	481	26.00
143	17.50	320	10.15	484	7.60
146	38.60	328	4.05	489	15.40*
147	12.80	333	8.30	490	15.20
149	8.30	334	6.50	491	27 70
153	11.70	336	14.00	496	22.75
156	5.70	338	19.50	500	12.05*
158	20.20	340	82.80	502	9.20
162	45.80	341	22.65	503	6.65
163	9.20	345	9.20	505	11.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,816.45

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ, 1990 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
16	Матвій Я. Повп	500.00
25	Ольга Дмитрів	1,500.00
25	Ольга Дмитрів	500.00
38	Марія Матійчин	500.00
38	Марія Матійчин	500.00
38	Марія Матійчин	1,000.00
42	Іван Легінь	1,000.00
53	Теодор Бекіш	1,000.00
53	Юрій Павло Суранович	2,000.00
76	Катерина Ґлен	1,000.00
87	Марія Мусєляк	1,000.00
94	Микола В. Кульчицький	500.00
104	Степан Савка	500.00
106	Іван Молочій	1,000.00
106	Осип Якубовський	500.00
113	Ветті Ґрей	1,000.00
114	Юрій Артюшенко	1,000.00
121	Володимир Ґадз	500.00
121	Володимир Ґадз	1,000.00
121	Володимир Ґадз	500.00
123	Степан Меліш	1,000.00
125	Ольга Бурян	1,000.00
128	Анна Федус	500.00
149	Степан Панков	1,000.00
156	Володимир Ковальчук	1,000.00
158	Василь Кіш	1,000.00
161	Андрій Кузьма	500.00
161	Андрій Кузьма	1,000.00
175	Галина Котик	500.00
179	Петронеля Горгала	500.00
183	Лев Кузієвіч	1,000.00
183	Катерина Марія Длуґош	500.00
204	Осип Городняк	500.00
206	Андрій Гладик	500.00
206	Андрій Гладик	500.00
206	Ольга Сорокатий	500.00
206	Андрій Гладик	1,000.00
220	Микола Кінь	500.00
220	Джозефіна Погребни	500.00
237	Михайло Мороз	1,000.00
259	Галина Гірняк	1,000.00
264	Андрій Бек	500.00
266	Іван Камінський	500.00
267	Володимир Козух	1,000.00
287	Осип Гринька	500.00
295	Олена Джозеф	1,000.00
295	Гелена Джозеф	1,500.00
295	о. Тарас Дурбак	1,000.00
301	Ольга Самчишин	501.97
337	Омелян Гой	500.00
343	Розалія Сербов	500.00
343	Марія Крам	500.00
348	Степан Шпитко	500.00
379	Анна Клак	500.00
390	Анна Сароякк	1,000.00
406	Павло Буклав	1,000.00
489	Волтер П. Кетіч	1,000.00
489	Марія Холєвчук	500.00
489	Марія Холєвчук	500.00
490	Гелен О. Шілдс	1,000.00
		46,501.97

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
408	Ірена Стефанів	1,000.00
408	Ірена Стефанів	1,000.00
448	Антін Загоруйко	300.00
		2,300.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ, 1990 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
29	Роман Дяків	50.00 дол.
36	Катерина Ярославська	50.00 дол.
36	Марія Філяс	50.00 дол.
47	Михайло Новровський	50.00 дол.
63	Нелльо Пісоні	50.00 дол.
63	Бернард Річардс	50.00 дол.
81	Софія Войтович	50.00 дол.
94	Михайло Бабій	50.00 дол.
94	Гася Бабій	50.00 дол.
104	Анна Бішоп	50.00 дол.
116	Микола Москаленко	50.00 дол.
131	Андрій Кралька	50.00 дол.
133	Мирон Шкільний	50.00 дол.
168	Марія Сідун	50.00 дол.
176	Іван Жеребний	50.00 дол.
200	Анна Пригода	50.00 дол.
233	Джозефіна Шевчук	50.00 дол.
239	Анна Лянік	50.00 дол.
242	Вілям Загібайло	50.00 дол.
276	Михайло Лярік	50.00 дол.
305	Ірена Інама	50.00 дол.
356	Василина Гаврилюк	50.00 дол.
382	Ольга Філдс	50.00 дол.
430	Катерина Льонджелльо	50.00 дол.
430	Софія Слонська	50.00 дол.
	Разом:	1,250.00 дол.

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1990

Членські вкладки	$229,832.52
Прибутки книгарні і друкарні	128,566.06
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$378,393.68
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	70,597.14
Гіпотечних позичок	51,441.20
Членських позичок	2,841.87
Уділів	4,138,48
Банків	11,470.48
Разом	**$518,882.85**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$49,987.63
Стипендії	2,450.00
Податків від заморгеджованих реальностей	1,934.66
Премії шпитального забезпечення працівників	33,431.26
За дозрілі вивінувальні грамоти	987.57
Кошти публікації „Свободи"	69,230.34
Допомога з Фонду Братського	100.00
Коштів друків і приборів	21.98
Винагороди Відділових організацій	95.66
Разом	**$ 158,239.10**
Різні прибутки:	
З продажі анг. Енц. Українознавства	360.00
Переносне конто	975,205.00
Разом	**$975,565.00**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$1,897,285.59
Сплачено гіпотечних позичок	26,788.41
Сплачено членських позичок	2,631.10
Разом	**$1,926,705.10**
Разом загальний прибуток на березень 1990	**$3,937,790.63**

ВИДАТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1990

Виплати членам:	
Грошові звороти	$27,479.05
За дозрілі вивінувальні грамоти	108,536.00
Посмертні допомоги	49,713.97
Відсотки від посмертних допомог	145.33
Премії за реасикурацію	1,648.08
Дивіденда членам	359.51
Повернені вкладки	198.75
Допомога з Фонду Братського	1,250.00
Стипендії	400.00
Разом	**$189,730.69**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінгтоні	$17,766.91
Союзівки	116,308.20
Книгарні і друкарні	134,222.67
„СВОБОДА" за орган	30,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,307.72
Лікарські бадання нових членів	190.00
Винагорода обласних організаторів	6,538.19
Винагорода Відділових предсідників і касирів	1,390.11
Винагорода Відділових організаторів	35.51
Винагорода головного лікаря	1,125.00
Кошти обласних засідань	5,881.73
Разом	**$16,468.26**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$15,428.75
Платня працівників	60,329.91
Премії за шпитальне забезпечення працівників	30,798.70
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	67,851.32
Разом	**$174,408.68**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$4,473.00
Книжки і друки	2,842.76
Вкладки до братських конгресів	188.19
Загальні канцелярійні видатки	1,884.50
Оплати до асекураційних урядів	643.00
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	2,077.76
Кошти друків і приборів	8,097.10
Обслуга машин	2,576.01
Кошти телефону	2,632.83
Загальні кошти подорожей	437.15
Разом	**$25,977.30**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$1,003.71
Виплати Відд. Братської діяльності	127.05
Кошти інвестиції	175.00
Страта при продажі бондів	178.60
Дотації	250.00
Податки від заморгеджованих реальностей	4,490.70
Кошти компютеризації	8,858.57
Переносне конто	975,261.84
Спортова акція	250.00
Разом	**$990,595.47**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$2,045,205.50
Уділено гіпотечні позички	102,646.95
Закуплено уділи	4,138.48
Уділено позички на підклад грамот	6,966.87
Капітальний ремонт на Союзівці	2,500.00
Разом	**$2,161,457.80**
Видатки за березень 1990	$3,856,935.98

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди	
Готівка	$1,680,574.26		
Бонди	47,473,238.78		
Уділи	1,435,138.36	Забезпеченевий	$63,683,198.49
Гіпотечні позички	5,660,527.07	Акцидентовий	1,807,686.30
Позички на грамоти	615,213.14	Братський	(306,017.49)
Реальності	2,236,419.70		
Друкарські і електронічні машини	298,060.79	Сирітський	396,062.68
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,320,000.00	Захисту	(830,758.05)
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Наглої потреби	73,551.21
Разом	**$64,823,723.14**	**Разом**	**$64,823,723.14**

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ

БАТЬКО-СОЮЗ!

Огляд...

(Закінчення зі стор. 2)

орган Спілки письменників України. У великому форматі газети є різні звіти і висліди виборів. Вітолд Фокін оспорює поголоски начебто народні депутати Гуренко, Павличко і Мушкетик внесли пропозицію політичного суверенітету України. Потрібна економічна самостійність, бо — політична коштує забагато. на нараді в Харкові рішено оновити партію і не зривати з Центром.

У газеті є стаття В. Яворівського на тему, чому він вийшов з рядів КПСС, як теж заява совісти колишніх членів Спілки які покликаються на Івана Франка, що „Держава побудована за рецептами Енґельса, стане тюрмою, страшнішою за будь-які поліційні режими". Редакція газети жалує, що вийшли зі спілки письменників люди, які багато зробили для розвитку нашої літератури і які багато ще могли зробити.

Стаття Кути „Круглого стола" твердить, що найцінніше, що дала перебудова — це свобода, можливість уголос і щиро говорити про це, якої шкоди зазнала наша духовна, культурна і мистецька царина. Ми переконались, що там, де панує капітал не занепадає культура, нам відкрилися двері у світ, повіяло вільним вітром. До шкільних дітей не підходили партійні вчителі з любов'ю, а на Черкащині один з таких радив нових вчителів ставити під „стєнку", а не щоб вони навчали дітей.

Пресові звідомлення Народного Руху про віче з 15-го лютого реферує про велику подію 22-го січня — проголошення Акту Злуки українських Земель. У день 20-го січня від Ринкової площі у Львові виїхала делеґація крайової Ради Руху до Києва, щоб передати звернення мешканців Західньої України та національний прапор. Делеґація їхала чотирьома автомашинами. Їхали до столиці, подорозі в селі Користь на Житомирщині стрінули крім молоді ще й патріотів,салоїдів, що гукали: „Не потрібен нам ваш ланцюг, ми добре живемо, у нас все є!" На вулицях столиці переповнена Софійська площа, де виступали Павличко, Горинь, Гончар, Деркач, Лук'яненко, Максимчук, — а Віктор Морозов заспівував: „А ми ж тую червону калину". Повернулися до Львова з почуттям відповідальности перед тими, хто поклав життя виборюючи для нас право називатися народом — у репортажі написала Наталя Мойсеїв.

У 12-сторінковому часописі „Досвітні вогні" апель — „Вставай, хто живий", в кого думка повстала, з березня 1990 року, є заява НРуху, яка говорить: Рух може припинити свої існування тільки тоді як до кінця виконає взяту на себе історичну місію, тобто коли розбудить народ і допоможе йому розплющити очі! Зрілість народу не подобається вчорашнім керманичам, а сьогоднішнім політичним банкрутам. Не спинити їм ходу історії, епоха тоталітарних режимів минула — це їх передсмертні конвульсії.

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1990 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ 1990 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у березні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1990
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Ірина Бачинська	1	3,000			5
	Анна Гарас	4	14,000	1		
438	Катерина Саргент	2	6,000			2
		7	**23,000**	**1**		
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	1	2,000		1	5
	Округа БАФФАЛО					
127	Марія Гаравус	3	11,000			3
	Округа ЧИКАГО					
139	П. Питель	3	15,000			3
220	І. Мелінишин	1	5,000		1	1
221	М. Карачевський	2	6,000			3
379	В. Семків	2	6,000			4
399	Р. Припхан	1	2,000		1	3
423	В.Буртняк	1	2,000		1	5
	М. Куропась	4	16,000			
472	Стефанія Кочій	1	3,000			3
		15	**55,000**		**3**	
	Округа ДІТРОЙТ					
82	Ольга Марущак	1	5,000			1
175	Я. Базюк	1	3,000			3
183	Катерина Назарк	2	13,000			2
292	Стелла Федик	3	16,000			6
		7	**37,000**			
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Марія Савчак	1	3,000			1
170	В. Білик	1	3,000		1	2
		2	**6,000**		**1**	
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	1	3,000			1
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
471	М. Андрухів	1	5,000		1	1
473	Віра Баніт	3	7,000		2	4
		4	**12,000**		**3**	
	Округа НЮАРК					
14	М. Отрок	1	3,000			2
371	М. Дереш	1	5,000			2
		2	**8,000**			

	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	1	5,000	1		7
254	В. Романишин	1	3,000			1
414	І. Телюк	1	3,000			1
		3	**11,000**	**1**		
	Округа НЮ ЙОРК					
86	І. Серант	2	6,000			2
327	Зеновія Зарицька	1	5,000			1
361	С. Літепло	2	8,000		2	2
450	Евстахія Мілянич	2	5,000		1	2
		7	**24,000**		**3**	
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	2	8,000		1	4
134	Уляна Дячук	1	3,000			1
		3	**11,000**		**1**	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
163	Т. Дуда	2	10,000	2		2
173	П. Щерба	3	11,000	1		4
231	В. Пастушок	1	2,000		1	3
237	Бетти Панків	1	5,000		1	1
245	М. Мартиненко	1	10,000			2
268	О.Барилка	1	3,000			1
269	Христина Ґербеги	1	2,000		1	7
378	Катерина Панчишин	3	9,000		2	3
383	Й. Хома	2	7,000		1	2
422	В. Євтушенко	2	100,000			2
		17	**159,000**	**3**	**6**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
56	П. Когут	1	3,000			1
63	М. Турко	2	10,000			2
96	М. Драпала	1	5,000		1	1
120	Е. Матіяш	4	16,000	1		5
276	С. Іваницький	2	4,000		2	2
481	Ю. Гончар	1	11,000		1	2
		11	**49,000**	**1**	**4**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	1	3,000		1	1
217	С. Приймак	3	10,000		1	4
		4	**13,000**		**2**	
	Округа ШАМОКІН					
242	Й. Чабан	3	13,000		1	7
305	Маргарета Гентош	5	23,000	1		14
		8	**36,000**	**1**	**1**	
	Окрyа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
39	І. Пиндус	1	3,000			1
58	Т. Гербовий	1	3,000			1
271	І. Чопко	1	5,000			1
283	Ю. Гавришків	1	1,000			2
		4	**12,000**			
	Округа ТОРОНТО					
401	С. Чорній	3	13,000	1		3
408	о.М. Стасів	1	3,000			1
432	Ярослава Зорич	3	11,000	1		4
441	Ліліяна Заневич	3	7,000			7
466	П. Крутиголова	2	6,000			4
		12	**40,000**	**2**		
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
13	П.Шевчук	1	3,000			2
57	М. Савків	1	3,000			1
88	Стефанія Гаврилюк	3	9,000			7
	В. Квас	2	10,000			
191	Д. Коцан	1	5,000			1
266	В. Варшона	1	3,000		1	6
		9	**33,000**		**1**	
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
29	Ольга Маліщак	1	5,000			1
164	Т. Бутрей	2	8,000	1		2
333	Марсі Боберська	2	6,000			2
		5	**19,000**	**1**		
	Округа ВІННІПЕҐ					
500	І. Павлюк	2	6,000			2
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Л. Старух	5	29,000			6
486	В. Оренчук	1	10,000			1
496	М. Кігічак	6	28,000	2		37
		12	**67,000**	**2**		

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1990 РОКУ

П.Ч.	Округи/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у березні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у березні	Забезпечення на суму Разом у 1990	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	17	46	159,000	345,000	8
2.	Піттсбурґ	17	11	21	49,000	94,000	1
3.	Шамокін	15	8	25	36,000	107,000	2
4.	Аллентавн	12	7	12	23,000	51,000	1
5.	Скрентон	5	—	—	—	—	—
6.	Вілкс Бери	8	5	5	19,000	19,000	1
	Разом	**97**	**48**	**109**	**286,000**	**616,000**	**13**
	Округи МЕРИЛЕНДУ						
1.	Балтимор	8	—	2	—	30,000	
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	7	20	24,000	67,000	—
2.	Сиракюзи-Ютика	12	4	7	12,000	21,000	—
3.	Рочестер	11	4	6	13,000	19,000	—
4.	Трой/Олбані	8	9	17	33,000	73,000	—
5.	Баффало	6	3	8	11,000	39,000	1
	Разом	**67**	**27**	**58**	**93,000**	**219,000**	**1**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1	Нюарк	18	2	6	8,000	22,000	—
2.	Джерзі Ситі	10	2	12	6,000	45,000	—
3	Перт Амбой	12	—	2	—	8,000	1
4	Пассейк	4	3	6	11,000	30,000	—
	Разом	**44**	**7**	**26**	**25,000**	**105,000**	**1**
	Округи Іллиной, Мишиґен, Огайо						
1	Чикаго, Ілл.	29	15	29	55,000	107,000	4
2	Дітройт, Миш.	19	7	17	37,000	94,000	—
3	Клівленд, Огайо	19	—	7	—	21,000	1
4	Янгставн, Огайо	5	—	4	—	23,000	—
	Разом	**72**	**22**	**57**	**92,000**	**245,000**	**5**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	3	12	11,000	41,000	2
2	Бостон, Масс.	5	1	6	2,000	16,000	—
3	Вунсакет, Р.Ай.	6	—	—	—	—	
	Разом	**25**	**4**	**18**	**13,000**	**57,000**	**2**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	—	—	—	—	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	7	1	1	3,000	3,000	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**16**	**1**	**1**	**3,000**	**3,000**	**—**
	Необ'єднані Відділи в Америці	**19**	**12**	**52**	**67,000**	**326,000**	**18**
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	12	22	40,000	112,000	3
2.	Монтреаль, Квеб.	6	4	9	12,000	31,000	—
3.	Ніаґара, Онт.	10	—	1	—	1,000	—
4.	Захід Канади	14	2	2	6,000	6,000	—
	Разом	**51**	**18**	**34**	**58,000**	**150,000**	**3**
	Загальна сума	**399**	**139**	**357**	**637,000**	**1,751,000**	**43**

Доповідь о. А. Чировського в Нюарку

Недавно в Нюарку, Н. Дж., в приміщеннях української католицької церкви св. Івана Хрестителя відбулася цікава доповідь о. Андрія Чировського про проблеми, які стоять зараз перед Українською католицькою Церквою в Україні і діяспорі. Міхаіл Ґорбачов на зустрічі із Папою Іваном Павлом II обіцяв свободу для Церков в СССР, право реєструвати і діяти, але як це має виглядати практично залишив недосказаним.

Остаточно представники Української Католицької Церкви мають договорюватися з Російською Православною Церквою, чи з її новотвором в Україні „Українською Православною Церквою", осідок якої є в Києві. Нема мови про Українську Автокефальну Православну Церкву, немає баптистів і інших християн.

Визначення Ватиканом делеґації Української Католицької Церкви в особах Архиєпископів Марусина, Стернюка та Сулика приїхала до Львова. Однак там вони дістали ввечері повідомлення і квитки, що перші наради відбуватимуться на другий день вранці у Києві. На зустрічі і опісля у Львові до нічого конкретного не недоговорилися, бо представники Російської Православної Церкви не виявили жодних конкретних плянів договорень. Представники Української Католицької Церкви дали свої пляни на письмі і чекають на відповідь, тоді можна буде дальше продовжувати переговори.

Важливі проблеми стоять перед ієрархією Української Католицької Церкви в Україні: підготова кваліфікованих священиків, церковних діячів, а перш за все уневажнення сталінського „собору" із 1946 року повернення церкві і церковних маєтків загарбаних тодішнім совєтським урядом і відданих до ужитку Російській Православній Церкві. Все те вимагатиме інтенсивних зусиль з боку ієрархії УКЦеркви, при чому різні інтриги і підступи росіян все можуть творити ряд різних непередбачених ситуацій.

Отець А. Чировський є директором Інституту Східньо-Християнських Наук ім. Митрополита Андрея Шептицького, який існує при Святопавлівському університеті в столиці Канади Оттаві. Цей інститут повинен дбати про вишколення священиків і церковних діячів та потрібних публікацій.

Привезені о. Чировським відеозаписи показали моменти зустрічей українських церковних достойників в Україні, які разом із визначеною Ватиканом комісією мають леґалізувати Українську Греко-Католицьку Церкву в Україні. Виглядає, що праця не легка, але її треба проводити.

ІЯХ

Святкування 22-го квітня в Ню Гейвені

Коли міжнародні організації відзначували неділю, 22-го квітня, як День Землі, українці того самого дня пригадували та поновно переживали трагедію Чорнобиля, яка сталася 26-го квітня 1986 року.

Мешканці Ню Гейвену, Конн, також вийшли на маніфестацію, щоб перестерігти перед нещастям, яке в майбутньому чекає людство в наслідок загального занечищення. А українці тої самої неділі не тільки гідно пам'янули пам'ять жертв Чорнобиля, але жертвенно лучилися з потребуючою Україною. Покликаний в місяці листопаді минулого року відділ Комітету Народного Фонду Допомоги Україні, який дуже інтенсивно та успішно переводив збірку на потреби Руху та допомогу дітям-жертвам Чорнобиля заплянував в особливий спосіб відзначити неділю, 22-го квітня, тому запросив голову Народного Фонду Допомоги Україні, проф. Т. Гунчака, щоб він, як одинокий з Америки учасник історичної події створення Народного Руху України за Перебудову в вересні минулого року та супроводжував літак з допомогою потерпілим дітям в Чорнобилі, щоб він, на підставі задокументованих на стрічці світлин, поділився враженнями про ті події.

Призиваючи Божого милосердя та опіки над потерпілими, парохіяни взяли численну участь в Божественній Літургії, що її в тому намірені з відповідним Божим словом відслужив парох Української Католицької Церкви, о. Роман Ґолем на панахиді за „упокій усопших", до якої приєднався місцевий посадник міста разом зі своїми співпрацівниками.

Безпосередньо після церковних служінь, народ заповнив вщерть церковну залю, а голова Комітету Христина Мельник, поінформувавши про характер сходин, передала дальше провадження інж. Р. Гижому. З огляду на присутність американських учасників, початкова частина відбулася англійською мовою. Між промовцями-чужинцями був знаменний виступ посадника міста, який виявив зрозуміння хвилі та складаючи вислови співчуття, зложив особисту грошеву пожертву на допомогу потерпілим.

Появу доповідача, проф. Т. Гунчака, якого дотеперішні досягнення „єднання з Україною" відомі з преси, присутні привітали щирим виявом вдячности. Розуміючи значення емоційних переживань слухачів, звітодавець перш всього продемонстрував відеострічку з Організаційних Зборів 1500 делеґатів для створення центральної організації Народного Руху України за Перебудову. До речі цю історичну подію вдалося утримати тільки тому, що на місці був лише одинокий відповідний апарат і то саме той, що його пів року перед тим завіз був для Києва проф. Т. Гунчак. І от на екрані відкрилася велика сцена прикрашена великим тризубом в оточенні Архист. Михаїла, Галицького Льва та запорожця, а далі — величезна кількість блакитно-жовтих прапорів. Вкінці понеслися звуки запорізького маршу, а це все під невгаваючі оклики „Слава". З появою кожного образу на обличчях присутніх в залі відбивається зворушення, в очах радість, дехто сягає дискретно по хусточку, а всі присутні не можуть здержатися й оплесками вітають відкриваючого збори Володимира Яворівського. Хотілось би згадати про будучі моменти З'їзду, про які, пояснюючи образи на екрані, згадує доповідач. Девізом всіх без вийнятку промовців та учасників було гасло „Єдність". Почуття єдности та туга за нею учасників З'їзду уділилася присутнім та спричинила певного роду „безпорядок", зворушені учасники почали підніматися з своїх місць та підходити з маленькими папірчиками (чеками) до бічного столика, де їх з вдячністю приймала невтомна касєрка Комітету.

Той „безпорядок" збільшився, коли присутні почали знайомитися з зворушливими сценами другої події, акції допомоги дітям, жертвам чорнобильської трагедії. Короткі влучні пояснення проф. Т. Гунчака до поодиноких етапів організування пожертв, їх селекція та пакування, ентузіязм молоді при праці, мозольна робота жінок, участь духовенства в часі ладування літака, коли то, за словами професора „ми разом з річами заладованими в літаку поґропили свяченою водою й большевицьку залогу літака та примусили її вислухати відповідних до події промов та співу „Ще не вмерла Україна". А дальше привіти в Києві громадськими та державними представниками і вкінці зустріч на місці трагедіяі в Народичах, містечку недалеко Чорнобиля.

Нічого дивного, що сльози співчуття та журби за долю рідних по крові появилися на обличчях присутніх, а практичним показником зрозуміння заклику „не словами, але ділами" являються цифри. До цієї пам'ятної неділі, 22-го квітня, нюгейвенська громада зібрала на фонд Допомоги Україні 25,923 долярів, а в неділю любов ближнього сягнула не тільки до глубини сердець, але й глубини кишень, збираючи додаткових 8,922 долярів.

Зібрана дотепер сума досягнула 35,000 долярів далеко перевищує перепроваджувані дотепер на терені Ню Гейвену збірки це найкращий доказ, того що народ зрозумів, що дійсно „потреба велика єсть". Список жертводавців виказує небувале число прізвищ, в тому й перший раз на терені Ню Гейвену поважне число неукраїнських. Щедрість американців на гуманні цілі є загально відома, тому Комітет повинен посилить дотеперішню освідомлюючу діяльність в тому напрямі, щоб їхня жертвенна рука допомогла нашим нещасним жертвам.

Вкінці ще один незвичайно важливий момент. В одній з кімнат (історичних документів) місцевого Осередку Спадщини зберігаються три грамоти з 1919-1921 років, які свідчать про допомогу Ню Гейвену для „здобуття і закріплення незалежности Української Держави". Ясно, що тими документами незвичайно дорожать діти тих батьків, які в тому часі подбали про поміч Україні, яка змагалася за свободу. Коли сьогодні настав час, що Україна знову потребує помочі, ті діти, які тепер вже мають своїх дітей, включаються в допоміжну акцію. Чи не час всім нам подбати про це, щоб і наші діти, які за нашою допомогою забезпечивши своє особисте життя, часто розкинені по просторах Америки, не тільки дізналися з американської преси чи телевізії про ситуацію в країні походження їхніх батьків, але й простягнули помічну руку братам та сестрам по крові.

Ми подивляємо наших рідних в Україні, які, не дивлячись на особисті вигоди, змагаються за свобідне життя.

Михайло Бойко

Фестиваль пісні і танку в Чикаго

Товариство Сприяння Народному Рухові України в Чикаго, яке очолює д-р Богдан Ткачук, має в своїх рядах понад 350 членів. Воно збирає гроші й популяризує ідеї Руху, щоб український народ якнайскорше став господарем на своїй землі й сам вирішував дальшу свою долю.

Влаштовуючи фестиваль пісні й танку в суботу 5-го травня, у великій авдиторії школи Лейн Тек. Товариство бажало не лише зібрати достатні засоби до дальших допомогових заходів жертвам Чорнобиля, але хоче також продемонструвати живучість і високий рівень української культури, як також заявити свою солідарність з українським народом. У своїм вступнім слові д-р Б. Ткачук сказав, що ця імпреза є початком старань Товариства Сприяння Рухові України зібрати на терені Чикаго півмільйона доляріна допомогу Україні. Про цілі товариства та фестиваль англійською мовою говорила Віра Аліяшевська.

Фестиваль складався з двох частин, в яких взяли участь найкращі мистецькі одиниці Чикаго Чоловічий та мішаний хори „Сурма" під керівництвом Романа Андрушка виконали такі пісні: „Задзвенімо" (сл. і муз. С. Воробкевича), „Гей браття опришки" (обр. Є. Козака), „Вкраїно" (сл. С. Черкасенка, муз. Стеценка), В'язанку українськи народніх пісень в музичній обробці Г. Давидовського та М. Федорова, з „Запорожця за Дунаєм" пісню „Там за тихим за Дунаєм" до слів Гулака-Артемовського, в якій сольо виконувала Анна Маринець, „Українська баркароля" (сл. В. Пачовського, муз. С. Людкевича) та „Ой не моргайте дівчата" (сл. О. Новицького, муз. Є. Козака).

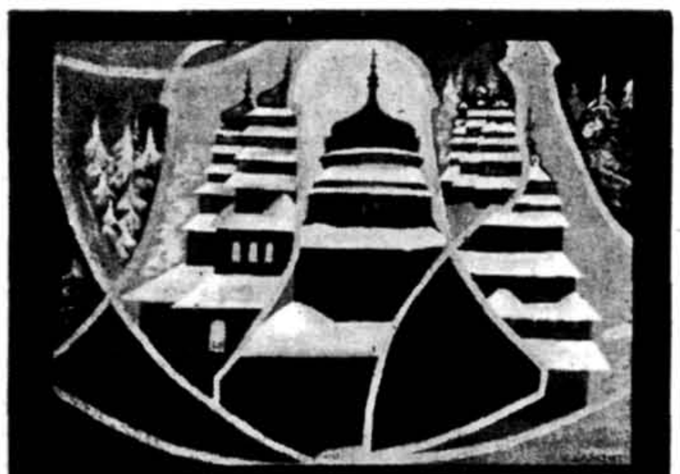
Танцювальний ансамбль „Громовиця", який діє при парафії свв. Володимра і Ольги і ним керує Роксана Дика-Пилипчак, виконав танець-панораму „Гуцульське весілля". Український народний ансамбль „Байда", яким керує Володимир Попович, виконав в'язанку українських народних пісень в музичній обробці Г. Верьовки та „Коломийку" в обробці А. Гнатишина, прикрашуючи танцем. Танцювальна група Спілки Українсько Молоді „Україна", якою керує Євген Літвінов на закінчення успішного фестивалю пісні і танку, вивела „Гопака"

Після останньої точки усі виконавці програми, взявшись за руки, з піснею „Ой у лузі червона калина" зі сцени вийшли на залю, зробивши велике коло довкола публіки, в нижчій частині авдиторії, замкнули символічне коло відспіванням українського гимну „Ще не вмерла Україна"

Око

Калейдоскоп Галини Кошарич

Від 9-го до 22-го березня ц.р. в Едмонтоні відбулася третя з черги виставка Галини Кошарич. Першою була виставка весною 1986 року, організована Софією Скрипник. Тоді вона мешкала в Монтреалі і приїхала на відкриття виставки зі своїм, тепер покійним, мужем Богданом Кошаричем. Едмонтонська громада щиро привітала мисткиню і купила велику кількість картин. Друга виставка відбулася весною минулого року в приміщенні Українського музею-архіву, також при великій участі громади і з добрим успіхом. Рецензії на цю виставку появились у місцевих англомовних щоденниках з прихильними коментарями. На базі цих рецензій комерсійна галерія „Галери он да Вайт" запрошує Галину Кошарич до участи в їхніх виставках. У цій галерії, яка дістає фінансову допомогу від Мистецької фундації Альберти, виставляють свої твори найкращі мистці Едмонтону. Отож, треба на це звернути увагу і погратулювати Галині Кошарич за визнання.

Галина Кошарич, „Дзвонять дзвони".

Галина Кошарич, „Перед Великоднем".

Галина Кошарич народилась в Україні у відомій родині Чигринців. Воєнна хуртовина сорокових років закинула її з родичами до Австрії, де почала вчитися малярства у місцевих та українських мистців. По переїзді до Венесуелі її батько професор Чигринців дістав працю за фахом у харчовій технології. Там вийшла Галина заміж і є матір'ю двох дітей — Лялі і Романа. Обставини так склалися, що в той сам час в Каракасі, столиці Венесуелі, жили відомі українські мистці Василь Кричевський — старший та Галина Мазепа. В спілкуванні з ними, захоплюючись їхніми творами, Галина Кошарич дістала заохоту продовжувати мистецькі студії. Переїхавши на постійно в Канаду, Монтреаль, записалася на відділ мистецтва в Конкордія університеті, який закінчила в 1986 році. Переїхавши з Монтреалю до Едмонтону в кінці 1987 року цілком віддається малярству, створюючи цілу низку нових цікавих картин.

Назва останньої виставки — „Сучасні олійні картини на українські теми". Із 33 виставлених картин 11 з українською тематикою, решта мертва природа і урбаністичні пейзажі. Якраз ті фрагментовані пейзажі мені найбільше подобаються. Від 1986 року Галина Кошарич переходить з імпресіоністичного стилю на свій власний, самобутній, який називає „фрагментально-фігуративний модернізм". Кольори в неї чіткі і яскраві, веселі. Любується в синьо-фіолетних барвах, але вони протиставлені червоній та жовтій, викликують соняшно-погідний настрій. Українські побутові теми, як „Гопак", „Великдень", „Різдвяна містерія, „Чернігівське весілля", „Ніч під Івана Купала" чи „Над карпатською річкою" наводять спокій у глядача. Мертва природа, хоч має назви „українських квітів" (маки, соняшники, калина) в картинах Кошарич зображена цілковито в модерний спосіб. Цей стиль можна було б порівняти до кубізму, який був популярний на початку XX століття. Сучасний мистець шукає постійно оригінального вислову мистецьких почуттів. Шукає їх і Галина Кошарич.

Мистецтвознавець з Києва Дмитро Степовик так висловився про її стиль: „Не можна сказати, що Кошарич наслідує когось з клясиків кубізму, свої відчуття вона передає світловими потоками, які дають враження перетинання кількох середовищ і різноманітних умов освітлення". Пейзажі Кошарич, а головно ті, що представляють альбертські степи, дуже вдало пристосовані до її стилю. Бо поле і силюети збірників збіжжя — елеватори творять в картині шахівницю різних кольорів. Найцікавішою картиною на цій виставці є „Едмонтонський калейдоскоп". Це велика горизонтальна картина пейзаж Едмонтону, на якім є українські церкви та важливіші будинки міста. У розмові з мисткинею довідуємось, що одну з її картин під назвою „Танець — загублений крок" купив уряд Канади для „Музею цивілізації" в Оттаві.

Софія Скрипник

ВІСТІ З ПРЯШІВЩИНИ

Найвизначнішою подією в громадському житті чехословацьких русинів-українців після їх січневого з'їзду можна вважати засідання Ради Союзу русинів-українців Чехо-Словаччини, що відбулося 26-го квітня у Пряшеві. В засіданні взяло участь понад 60 депутатів Ради зі всіх областей Чехо-Словаччини, заселених українцями.

Основну доповідь на тему „Діяльність Союзу русинів-українців у сучасному періоді" прочитав голова Ради Микола Гиряк. Він підкреслив, що в роботі Союзу в останній період настали поважні зміни. Основна зміна полягає в тому, що Союз русинів-українців вийшов із складу Національного фронту і став під керівництвом Міністра культури Словаччини. Союзові, однак, і в рамках міністерства культури вдалося забезпечити бюджет на свою регулярну діяльність. Союз за два місяці своєї діяльности провів кілька успішних акцій, наприклад, Фестиваль вокально-інструментальних груп „На крилах мелодії" у Сташині, влаштував бесіди в селах та округах нашого краю, наради з представниками політичного життя країни, налагодив зв'язки з Україною та українцями у діяспорі тощо. В майбутньому основну увагу треба приділити масово-політичній та, зокрема, національно-виховній роботі між українським населенням.

В дискусії виступило 11 членів Ради. Найбільше зауважень було до змін у пропозиції Статуту Союзу русинів-українців Чехо-Словаччини, що їх запропонував Юрій Шпирко. Основна зміна полягає в тому, що Рада вже не є самостійною організацією, як було передбачено з'їздом, а лише керівним органом Союзу русинів-украіців.

Юрій Бача в дискусії говорив про нинішні словакізаторські тенденції греко-католицької церкви на Пряшівщині, Віктор Райчинець та Милан Регула інформували присутніх про громадську роботу українців Праги, Михайло Чорний — про українську громаду в Братіславі. Про проблеми, які нині найбільше турбують русинів-українців у найзахідніших районах Пряшівщини розповів Володимир Врабель. Мій дискусійний внесок торкався проблематики наукового дослідження Пряшівщини.

В кінці дискусії слово взяв заступник голови уряду Словацької республіки Александер Варга. Він запевнив присутніх делегатів Ради, що уряд Словаччини буде і в майбутньому підтримувати національний розвиток русинів-українців, і надалі буде надавати фінансову підтримку українським школам та культурно-просвітнім установам. Із свого боку ні уряд, ні міністерство культури не думають втручатися у внутрішню діяльність українських установ, поки ця діяльність буде відповідати конституції і законам республіки.

На засіданні Ради було ухвалено плян головних завдань Союзу русинів-українців Чехо-Словаччини на 1990 р., який передбачає здійснення наукової конференції з питань національного самовизначення населення у Карпатах та мовного питання цього населення, проведення у травні двох активів керівників народної художньої самодіяльности, активу дописувачів до української преси, видання збірника народних пісень із Свидниччини, влаштування XXIX фестивалю драми і художнього слова ім. Духновича у Меджилабірцях, XXV фестивалю фолкльору русинів-українців у Камйонці, XXXVI Свята культури русинів-українців у Свиднику, XVIII огляду народної пісні русинів-українців „Маковицька струна" у Бардієві, десятьох районних фестивалів в українських селах і містечках Пряшівщини тощо. Плян передбачає активну працю 176 колективів НХС різних жанрів, до яких буде залучено 5,050 учасників та 800 виступів цих колективів.

Найважливішим завданням на найближчий період Рада вважає підготову до перших після 40 років демократичних виборів, які у Чехо-Словаччині відбудуться 7-го червня ц.р. Рада вирішила брати участь у виборах в рамках політичного руху „Співжиття", що об'єднує усі національні меншості Словаччини. В рамках „Співжиття" Рада запропонувала одного кандидата у депутати федеральних національних зборів — інж. Володимира Коцвара, працівника пряшівського заводу промислової автоматизації, та двох кандидатів у депутати Словацької національної ради — Миколу Гиряка, голову Ради Союзу русинів-українців Чехо-Словаччини та Івана Васильця — учителя Снинської середньої промислової школи. Сміх і обурення серед присутніх депутатів викликала пропозиція Юрія Железника, щоб русини-українці у виборах голосували за кандидатів комуністичної партії.

В середу, 25-го квітня, уряд Словацької республіки, так би мовити, на найвищому рівні обговорив конфлікт між православною і греко-католицькою церквами у Чехо-Словаччині, який тягнеться вже понад сорок років. В результаті обговорення уряд прийняв резолюцію до 40-ої річниці собору Православної Церкви, що відбувся у Пряшеві 1950 року. Як відомо, на цьому соборі Греко-Католицьку Церкву було ліквідовано. В 1968 р. було відновлено її діяльність, однак все її майно, включно з приходськими будинками, храмами і каплицями, стало майном православної церкви. Уряд Словаччини проголосив постанову Пряшівського собору незаконною і запропонував федеральному урядові скасувати дискримінаційні постанови державних органів стосовно до майна Греко-Католицької Церкви. Одночасно уряд звернувся до обох церков із закликом вирішити спільне вживання церков та каплиць в селах, де живуть віруючі обох релігій, в дусі християнської приналежности, взаємного порозуміння та толеранції. Греко-католицький єпископ Іван Гірка нещодавно письмово зобов'язався дозволити православним виконувати богослуження в греко-католицьких церквах там, де православних церков немає. Остаточне рішення в цій справі в найближчих днях повинен винести федеральний уряд Чехо-Словаччини.

• • •

1-го травня виїхав на 14-денні гастролі на Україну драматичний колектив Українського національного театру із Пряшева. Від 2-го до 7-го травня пряшівчани виступали в Українському драматичному театрі ім. Марії Заньковецької у Львові із виставою, присвяченою ювілеєві Т. Шевченка „І мертвим, і живим, і ненародженим" та п'єсою закарпатського драматурга Дмитра Кешелі „Чардаш гори Меланії". Від 8-го до 12-го травня ці дві п'єси побачили тернопільці у своєму Українському музично-драматичному театрі ім. Т. Шевченка.

Слід підкреслити, що це перша подорож пряшівського українського театру до Львова та Тернополя у його 44-річній історії.

Словацький театр ім. Йонаша Заборського у Пряшеві 27-го квітня представився пряшівській публіці середньовічною драмою в обробці Яна Копецького „Життя, страсті і смерть Ісуса Христа". На прем'єрі цієї справді оригінальної вистави був і пряшівський греко-католицький єпископ Іван Гірка.

М. Мушинка

Українець був ініціятором міжнародної конференції

Піттсбург. — З ініціятиви інж. Михайла Корчинського, в Криниці, Польща, відбулась в днях 24-го до 26-го квітня міжнародна металюргійна конференція на тему „Мікролеговані ванадієві сталі". Організацією займалось польське Об'єднання інженерів і техніків стального промислу, що його репрезентував проф. Станіслав Ґорчица, при співдії американської Корпорації стратегічних мінералів (СТРАТКОР).

Програма складалась із 16-ти доповідей що торкались питань теорії, технологічної практики та примінення мікролегованих сталей. Більшість рефератів базувалась на дослідних працях, що ведуться у наукових іститутах Англії і Швеції при співучасти інж. Корчинського. Між прелеґентами були світової слави вчені, професори Ф.Б. Пікерінґ (Англія), Р.Лягнеборґ (Швеція), Т. Гладман (Англія), Ґ. Томас (ЗСА) та ряд наукових працівників молодшого покоління, здебільше випускників Академії гірництва і металюрґії у Кракові. Важливим є те, що велика частина вислідів із цих дослідних праць вже знайшла примінення у сучасній технології мікролегованих сталей.

Вступну доповідь виголосив інж. Корчинський на тему „Мікролеґування і термомеханічна обробка". На вступі він підкреслив важливість міжнародної наукової співпраці для розвитку технології і економічного розвитку. Після історичних подій 1989 року міжнародні зносини у Східній Европі зміцнюються. Видимий знак цього — це поступове усунення заборол із кільчастого дроту на міждержавних границях.

Серед 130 запрошених учасників були представники стального промислу і наукового світу таких країн: Болгарії, Мадярщини, Східньої Німеччини, Польщі, Росії, Румунії, Словаччини, України, Чехії та Югославії.

З України прибули: д-р В.Г.Гаврилюк, Інститут Фізики Металів, Українська Академія Наук Київ; д-р О.Н. Романів, Фізико-Механічний Інститут Українська Академія Наук, Львів; д-р Д. П. Новікова, Інститут Електро-Зварювання ім. Патона, Київ, та проф. Світлана С. Дяченко, Харків.

Для деяких учасників, наприклад з південної Югославії чи зі Свердловська (за Уралом), подорож до Криниці була довгою та тяжкою. Та проте, всі висловлювали задоволення і признання за високий рівень доповідей, економічну важливість тематики та небуденну нагоду нав'язати особисті контакти у міжнародній площині.

Всі доповіді, виголошувані англійською мовою, були заздалегідь надруковані у гарно виданому збірнику праць. Цей том із 268 сторінок дає суцільний образ нових розвоєвих тенденцій у ділянці мікролеґування. Проф. Ст.Ґорчица та його співробітники справились бездоганно із всіх організаційних справ і це причинилось до ще більшого успіху конференції. Проф. Ґорчица є завідуючим катедрою металознавства у краківській Академії гірництва і металюрґії. Основником цієї катедри у двадцятих роках був український вчений проф. Іван Фещенко-Чопівський. Він вважається родоначальником металознавства в Польщі, що виховав цілу плеяду фахівців-металюрґів. Заслугою проф Ґорчици є те, що всупереч офіційному натиску, діяльність і заслуги І. Фещенка-Чопівського не залишились „білою плямою", як це досі є в Україні. В Академії на почесному місці видніє портрет українського вченого, появилась друком детальна біографія та список наукових праць, а щорічно його пам'ять вшановується Панахидою.

Проф. **О. Н. Романів**, голова відновленого Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, інформував про пляни вшанувати І.Фещенка-Чопівського науковою конференцією та встановити стипендію його імени.

В розмовах з українськими вченими було помітне зацікавлення мікролеґованими сталями. За словами д-ра Гаврилюка задумується включити цю ділянку у програму дослідів Інституту Фізики Металів у Києві. В Інституті Електозварювання у Києві започатковано розроблення технології зварювальної арматури бетону високої міцности на основі мікролеґованих сталей. Рушійною силою прискореного освоєння цих нових видів сталі є їх економічна перемога над традиційними леґованими і термічно уліпшеними сортами.

На закінчення конференції відбувся бенкет, на якому виступали з коротким словом представники окремих націй. Всі промовці підкрслювали користі міжнародної співпраці та обміну досвідом. За багаторічну дію у цьому напрямку, рішенням головної Управи Об'єднання польських металюрґів відзначено інж. Корчинського почесною золотою відзнакою об'єднання.

Відзначення 30-ліття середньої школи Непорочного Зачаття в Дітройті

Відзначення цієї радісної річниці, яке відбулося 5-го квітня, вшанували своєю присутністю Преосвященний Владика Інокентій Лотоцький ЧСВВ, о. Патрикій Пащак ЧСВВ, протоігумен о. Вернард Панчук, парох катедри св. Покрови о. Микола Невмержицький, колишня директорка школи сестра Емілія, всі парохи наших католицьких церков, теперішня директорка школи сестра Теодозія, сестри-учительки та світські вчителі обох шкіл. Із жалем довідались присутні, що засновник цієї школи о. д-р Степан Кнап не міг взяти участь у цьому ювілею за станом здоров'я.

Проводив зібранням випускник цієї школи Андрій Дужий. Його вступні слова — це дань віддана усім, хто причинився до заснування одинокої на той час української середньої школи в Америці. Ця благородна ідея зродилась в душі о. д-р Степана Кнапа. Його організаційний хист, його ентузіязм зуміли захопити і об'єднати громаду довкола сміливого задуму, і школа стала дійсністю. Щирим українським патріотизмом керувався Петро Стасів, коли залишив державну працю, щоб стати правою рукою о. Кнапа, а потім о. Лотоцького в тяжкий час початкового існування школи.

До помочі зорганізувався Батьківський комітет, який очолювали люди, свідомі ваги релігійного і національного виховання своєї молоді. Головами цього комітету були: д-р Богдан Лончина, д-р Петро Конюх, Ярослав Дужий, Кость Величковський, д-р Іван Дутко, Степан Феденко, Роман Стефанюк, Надія Денисенко, Степан Когут і під сучасну пору Михайло Сивак. І коли наша школа стала в першому ряді найкращих шкіл стейту Мишиген, то це заслуга в першій мірі отців парохів церкви Непорочного Зачаття та Українського вчительського складу, який із відданістю та посвятою гідних подиву працював над вихованням нашої молоді.

Слідували виступи хорів початкової й середньої школи, які ми завжди сприймаємо з великою приємністю. Ляриса Гнатюк і Христя Липецька вложили дуже багато праці, щоб осягнути високого рівня виконання ряду пісень, які ми почули.

Як зворушливо було слухати промови сестри Емілії, колишньої директорки цієї школи. Перед нею стояла ціль довести школу до такого рівня навчання, щоб вона стала акредитованою, що вона й осягнула. Подорожуючи по світі, вона всюди з гордістю та щирим теплом розповідає про нашу школу, її учнів, які на цьому бенкеті вітали її з радістю. Сестра Емілія згадала Соню Печенюк, яка також в початках цієї школи була для неї великою поміччю.

Хтось може подумати, що з інших шкіл учні також здобувають відповідні становища та стають чесними і позитивними членами суспільства. Але чи може хтось бути певний, що його син чи донька не були б підпали під згубний вплив чужого середовища. Тут вони мали запоруку, що це не наступить. Рівень навчання був такий, що майже 80 відсотків випускників отримували стипендії на університетські студії.

Найкраще слово в кожній мові є слово „Мама". Так почав своє слово Преосвященний Владика Інокентій Лотоцький, вказуючи на те, що і школу, яку закінчуємо згадуємо як „Маму".

Тридцять років тому, говорив він далі, в душі о. Кнапа зродилась візія зорганізувати середню школу, яка б запевнила нашим дітям релігійне, свідоме національне виховання. І коли оо. Василіяни перебрали парафію, це стало їх журбою запевнити дальший успішний розвиток школи. В його пам'яті живі та незабутні важливі хвилини в історії цієї школи: здобуття перших нагород на наукових виставках, спортові змагання, метушня при будові „флотів", театральні виставки, концерти хору і оркестри. І коли сьогодні, оцінюючи осяги випускників нашої школи, які стали священиками, монахинями, вчителями, адвокатами, лікарями, мистцями — ми з гордістю можемо ствердити, що почин о. Кнапа приніс благородні овочі для цілої нашої громади.

Він з вдячністю згадував повної посвяти довголітню працю Петра Стасіва, як директора школи, який в часі бенкету одержав почесну грамоту. Також підкреслив організаційний талант сестри Емілії, невсипуща праця якої довела школу до акредитації. Роки перебування в Дітройті, турботи зв'язані з опікою над школою стали в його серці незабутньою частиною його найкращих спогадів.

До поважного настрою вечора, дещо різноманітности вніс своєю промовою о Пащак, хоча порушив дуже важливу справу, а власне, фінанси. Вказуючи на те, що це незаступима підстава успіхів, він, з признанням підкреслив жертвенність на ціль школи нашої громади.

О. Протоігумен Вернард Панчук, який на жаль, це тільки короткий час буде з нами, вказав на важливість виховання в душах дітей головних правил співжиття в громаді, які дитина повинна пізнати вже в садочку.

Він гордий за осяги наших абсольвентів та закликав дальше „злучивши руки все спільно діяти".

Володимир Баран

ЗУСТРІЧ З ІВАНОМ ДЗЮБОЮ

В четвер, 5-го квітня, чикаґське Товариство Сприяння Рухові зорганізувало зустріч з Іваном Дзюбою, відомим літературознавцем і правозахисником. Проф. В. Маркусь, заступник голови Товариства, відкривши вечір, відмітив факт що період від 1945-го року аж до половини 80-их років був часом цілковитого застою в українській культурі. Єдиним зрушенням серед того застою була поява шестидесятників, групи відважних літераторів, що наважилися порвати зі соцреалізмом і творити свобідно. В авангарді шестидесятників став молодий критик, І. Дзюба, заслуга якою для української літератури в тому, що він виступив із сміливою критикою стереотипного примітизму в літературі витворено го невольничим соцреалізмом, а також перший належно оцінив творчість шестидесятників.

На початку своєї доповіді, І. Дзюба заявив, що не буде описувати всі події, що проходять зараз в Україні, а подасть свої індивідуальні спостереження, концентруючись на аспекті культури. На його думку, в центрі перебудови в Україні стоїть боротьба за культуру, але відродження культури зумовлене змінами політичними. Першим кроком у відродженні національної культури є відродження мови й в тому напрямку, в останніх кількох роках дещо осягнено. В атмосфері демократизації пробудилася свідомість потреби піднесення рідної мови із занепаду. Під тиском суспільної опінії Верховна Рада ввела закон удержавлення української мови, який, хоча обвішаний усілякими ярликами „але" й „якщо", все таки своє значення має. На основі цього закону вже почали вводити українську мову як викладову до вищих шкіл. Дзюба передбачає, що закон цей з часом зазнає модифікування на користь поширення української мови. В окремих регіонах країни українізація поступатиме неоднаково, залежно від стану зрусифікування даного регіону. На сьогоднішній день половина учасників пленумів партії користується українською мовою. Досі, в цілому СССР, тільки один відсоток державних асиґнацій, призначався на справи культури. Щоб добитися більших асиґнацій, створено при Академії Наук України спеціяльну комісію. Далі І. Дзюба коротко заторкнув окремі галузі культурного життя України. Література часів застою (не вчисляючи захалявної) була тільки мовою українською. З цього правила виломилися були свого часу національні за змістом твори шестидесятників, а тепер такими є твори сучасників вісьмидесятників. В сучасній поезії — багато новаторства, у прозі — менше. В малярстві переважає напрямок авангарного модернізму, що ще недавно був засуджуваний і невизнаний. У кінематографії популярністю втішаються зараз фільми створені в 60-их і 70-их роках, що були роками заборонені. Цікавою новиною є фільм „Лебедине озеро" створений до спілки київським кінорежисером В. Ілієнком і Вірком Белеєм з Америки. Найгірше стоїть справа театру, бо в цій галузі русифікаційний процес був дуже сильний.

Прелеґент висловив цікаве спостереження щодо співвідношення між екологічними й політичними проблемами. Серед населення України панує дуже однозгідне обурення екологічною руїною спричиненою тим, що керівництво природними ресурсами України було в руках центральних органів влади, осіб, що живуть далеко й не мають зрозуміння ні для природних обставин країни, ні для потреб її населення. Таким чином, населення починає розуміти, яким важливим чинником у житті країни є самоуправління. Під час дискусії, І. Дзюба сказав, між іншим, що частина активу в Україні підтримує позиції цілковитої самостійности, а частина — федерації, але існує намагання до порозуміння між обома фракціями. Щодо проблем економіки, він передбачає деяке покращання яке, на його думку, буде довершене новими людьми, що ввійшли до управління в недавніх виборах. Зустріч була інформативною й залишила позитивне враження у присутніх.

Оксана Роздольська

Баффало в поклоні жертвам чорнобильської катастрофи

В неділю, 29-го квітня, українська баффалівська громада відзначила четверту річницю чорнобильської трагедії спільним Молебнем на площі баффалівської православної громади.

До церковної відправи станули два католицькі священники, о. Маріян Струць, парох української католицької церкви в Баффало, о. Володимир Вербицький, парох української католицької церкви в Лакавана, і о. Павло Шадурський, священик української православної церкви в Канаді. Співав хор української автокефальної православної церкви в Баффало. Великий березовий хрест, портрет покійної Ганнусі Сверстюк, вінок сплетений зі свіжої соснини, велика клепсидра присвячена відомим і невідомим жертвам чорнобильської експльозії, церковні хоругви і два ряди прапорів баффалівських українських організацій пригадували всім, що ми клонимо голови перед тінями тих, що впали і дальше падуть жертвою недбальства жорстокого московського режиму. Спільна молитва з'єднувала нас всіх з нашими братами і сестрами в Україні і зобов'язувала пам'ятати, що перед нами далекий і тернистий шлях до волі. О. Павло Шадурський виголосив коротке змістовне слово, присвячене подіям в Україні і незрозумілій політиці вільного Заходу, який чомусь не хоче бачити правдивих замірів московської імперії, цієї послідньої колоніяльної імперії зла. Англійською мовою говорив о. Матіян Струць. Коротко переповів зміст слова о. П. Шадурського для тих присутніх, що не володіють українською мовою. Кінцеве слово належало Я. Пришлякові, одному з тих, що організували і приготовляли переведення спільного Молебня. Між іншим пригадав він присутнім злочинну діяльність Щербицького, який для прикриття перед світом чорнобильської катастрофи, наказав мешканцям Києва відзначити танцями і маніфестацією свято першого травня тоді, коли партійні вельможі втікали з Києва і вивозили своїх дітей в безпечніші, околиці.

Догоряли свічки в руках присутньої публіки, а теплий весняний вітер ніс наші побажання ген далеко в Україну, побажання видержати і дочекатися кращих часів. Ініціятором відзначення чорнобильської нуклеарної експльозії був загально-громадський Комітет Сприяння Народному Рухові України. Одна з баффалівських телевізійних програм, у своїй вечірній передачі, подавала короткі уривки з нашого скромного поклону невинним жертвам найбільшої в світі нуклеарної катастрофи.

Богдан Пашковський

ДЕЯКІ ВІЙСЬКОВІ ЕКСПЕРТИ гостро критикують пляни Адміністрації президента Джорджа Буша закупити коштовну зброю далекого засягу, пояснюючи це можливістю заощадити багато більйонів долярів шляхом досягнення згоди з Совєтським Союзом у справі радикального зменшення кількости атомової зброї. Пентагон стверджує необхідність придбання більш досконалої та менш уразливої атомної зброї, щоб краще протистояти загрозі нападу Совєтського Союзу, характер влади якого дуже тяжко передбачити. Тому Пентаґонові необхідні додаткові більйони долярів для забезпечення новою атомною зброєю всі стратегічні позиції: бомбардувальники, наземні балістичні ракети та підводні балістичні ракети. Генерал Коллин Повелл сказав: „Я бачу Совєтський Союз як країну з суперсильною атомною зброєю, яку вона не збирається зменшувати. Якщо ми хочемо гідно протистояти, необхідно модернізувати всі три стратегічні складові частини". Як відомо, кожна сторона має тепер від 11,000 до 13,000 стратегічних атомних ракет.

РІШЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА Дж. Буша відновити статус упривілейованої країни Китаєві на наступний рік, викликало велике обурення в Конґресі. Сенатор Джордж Мічелл назвав рішення Дж. Буша „помилковим та проти американських інтересів". Конґресменка Ненсі Пелосі, демократка з Каліфорнії, яка очолювала опозицію політики Дж. Буша по відношенню до Китаю у минулому році, проголосила, що резолюція проти продовження бенефітів надалі дійсна та буде представлена у Білому Домі. Згідно з федеральним законодавством, відомим під назвою Джексон-Вандік, Китай та інші країни з безринковою економікою не можуть мати статус найбільш фаворизованої країни, поки Білий Дім не запевнить, що вони дозволяють вільну еміґрацію. Це рішення повинно бути схвалене кожного року. Цього року воно припадає на річницю масакри демонстрантів на площі Тіананьмен, що має виразне політичне забарвлення. Адже наданням Китаєві статусу найбільш упривілейованої країни американська влада підтримує антидемократичний режим країни. Переважна більшість дипломатичних працівників із Державного департаменту дотримується думки, що припиненням згаданого статусу Китаєві, американська влада продемонструє свою підтримку людських прав, які постійно порушує влада Китаю.

Любов...

(Закінчення зі стор. 1)

шить домів, не звільняється з того обов'язку. І так іде кожного кінця тижня, а то й вечора і впродовж звичайних днів, коли зайде потреба.

Слухаю, придивляюся і дивуюся: як це можливо, що в сьогоднішний, так свобідний спосіб життя, в системі американського виховання молоді, можна здобути таку дисципліну, таке підпорядкування наказам і таку витривалість.

Шукаю відповіді у тих, які добровільно це взяли на себе.

— Чому? Чому ти це робиш? — питаю 16-літнього Адама Гапія, одного з членів групи „Сизокрилих". Його відповідь дуже проста: „Танцюю вже п'ять років тому, що люблю танок, який приносить втечу від щоденного шкільного напруження, що приносить самовдоволення і тому, що танець вимагає самодисципліни, вимагає перемоги над фізичною втомою, навіть біль з усмішкою на устах. А крім того, нав'язав у нашій групі близький дружній контакт, між нами існує дух, який лучить нас в танку і в житті. І все це разом приносить мені самовдоволення".

Майже тими самими словами оцінює свої довгі роки в школі танків Р. Богачевської, колишня вихованиця Христя Снилик. Вона була її ученицею від п'ятого року життя аж до часу університетських студій і коли питаємо про це, що їй найбільше залишилося в пам'яті, то відповідь є: „Дисципліна і любов до танцю, а також і до музики. Мені ці роки дуже багато дали. Вони залишили в мене глибоке зацікавлення балетом і музикою взагалі, виробили дисципліну, що придалася в пізнішому житті, дали підстави любити та цікавитися музичною культурою та її розвитком", — каже вона із повним переконанням, пригадуючи досі незабутні дитячі переживання першого виступу у балеті „Квіт папороті", коли їй було заледве п'ять років.

У тому самому дитячому віці розпочала науку танку у своєї мами, сьогодні вже адвокат по званні, але й солістка та помічниця у школі танку Аня Богачевська. На наше запитання вона відповідає, що йде цим шляхом добровільно з любови до танцю, а дисципліна допомагає їй у фаховій праці. Зі здивуванням довідуємося від неї, що майже усі члени групи „Сизокрилі" — це студенти університетів чи вже фахівці, як вона, у професійному житті. І вона вираховує нам, що в групі є ще один адвокат, двоє студентів медицини, студенти журналістики, психології, права, фізичної терапії та майбутній докторант біології.

Справді треба дійсно любити танець і мати з нього вдоволення, щоб бути в змозі поєднати студії чи працю з довгими годинами вправ і виступами та мати так з одного, як і з другого вдоволення.

Але коли сидимо там, у цій темній залі, в часі виснажуючої проби, то здається нам, що таки від керівника цього балету Р. Прийми-Богачевської йде якась невидима сила, яка захоплює її учнів і в'яже їх в одну нерозривну одиницю, якій на ім'я танцювальний ансамбль.

Магічна сила Р. Прийми-Богачевської діє однак не лише на її учнів, але й на їхніх батьків, а радше матерей, що з повною посвятою підготовляють тепер строї на цей ювілейний виступ, що стоять їй кожночасно до помочі у всіх складних і повних несподіванок проблемах того спеціяльного попису. Вона з вдячністю згадує Оленку Юрчук, Анету Коваль, Христю Храпливу і Христю Бук, Ірену Залуцьку та інших і вона не має слів подяки для пароха св. Юра ген. вікарія о. Патрикія Пащака, ЧСВВ, що віддав їй до вживання на ці останні проби велику залю.

Тепер, „п'ять перед дванадцятою", вся увага, вся невтомна енерґія Р. Богачевської спрямована на 2-ге червня і на вдосконалення програми, що має бути світлим завершенням її 25-літньої праці. Для піднесення її до ще кращого рівня, як з радістю повідомляє нас Р. Богачевська, ніхто інший, а сама Лідія Крушельницька, керівник Студії Мистецького Слова, згодилася виголосити поезії Віри Вовк і Олександра Олеся, відповідні змістом до поодиноких точок танцювальної програми.

Ще кілька днів і ми зможемо подивляти висліди спільної праці цілої великої групи осіб, різного віку, різних професій, але з'єднаних любов'ю і дисципліною.

Третя жіноча конференція

Союз Українок Америки центрального Ню Джерзі повідомляє, що в кінці тижня, з 12-го до 14-го жовтня відбудеться в Ембассі Суітс готелі в Піскатавей, Н. Дж. третя жіноча конференція п. з. „Українська жінка в двох світах". Виступати будуть на панелі відомі знавці з різних ділянок українського життя в ЗСА.

За дальшими інформаціями слід звертатися до Люби Білощук (201) 566-3492, або Люби Сірої (201) 297-1934.

Тирса Павляк

Висвітлювали український фільм на фестивалі в Канн

На міжнародному кінофестивалі в Канн, Франція, в днях 13-го та 18-го травня висвітлювано фільм „Лебедине озеро. Зона", який був створений у співпраці української фільмової студії ім. Довженка, канадсько-американської корпорації „Відео Україна", канадської корпорації „Кобза Інтернешенел" та шведської „Свеа Сов Консальт".

Юрій Ільєнко, один з найвидатніших сучасних українських кінематографів, який створив такі відомі фільми, як: „Криниця для спраглих", „Ніч під Івана Купала", „Білий птах з чорною ознакою", є режисером директором кінематографії, сценографом та директором гостросюжетного фільму „Лебедине озеро. Зона". У своєму листі до приятеля Марка Стеха, асистента режисера, Ю. Ільєнко писав: „Це фільм про втечу — про в'язня. Я особисто завжди почував себе в'язнем у величезній зоні, разом з цілим народом. Втеча — це остання, одчайдушна надія. Такою є також втеча до мистецтва".

Музику до фільму створив відомий композитор Вірко Балей, він також є режисером.

Визначний український режисер, що створив „Тіні забутих предків", Сергій Параджанов також працював над сценарієм нового фільму.

Адміністраторами новоствореного фільму були Микола Мороз (Канада), Борис Білостоцький та Роберт Гардін (Швеція).

У головних ролях виступають такі актори: Віктор Соловйов, Людмила Єфименко — дружина Ю. Ільєнко, Мая Булгакова, Пилип Ільєнко — 13-літній син Ю. Ільєнка, який започаткував свою фільмову кар'єру в „Лісовій пісні", „Мавці", „Леґенді про княгиню Ольгу" та „Солом'яних дзвонах", Віктор Демерташ, який дебютував у фільмі „Вакації у раю".

НОВООБРАНИЙ КОНСЕРВАТИВНИЙ уряд Греції подав до відома, що відновляє повні дипломатичні стосунки з Ізраїлем. Це буде остання країна з організації Европейської спільноти, яка відновить свої дипломатичні стосунки з Ізраїлем. Щоби, однак, дальше втримати добрі стосунки з арабським світом, рівночасно проголошено, що Греція підвищує свої дипломатичні спілкування з Палестинською Визвольною Організацією та заявляє, що ніколи не визнала Ізраїлем окупованих і прилучених арабських земель, здобутих у війні 1967 року. Схвалення про спілкування з Ізраїлем оголосив прем'єр-міністер Константин Міцотакіс, який ще перед своїми виборами заявляв, що визнає Ізраїль. Одначе визнання Грецією Ізраїля є тільки де факто, тобто Греція визнає Ізраїль, як існуючу дійсність, але не як леґальну.

ФІЛЬМ АМЕРИКАНСЬКОГО кінорежисера Дейвида Линча „Дике серце" здобув головну міжнародну нагороду на кінофестивалі в Канн, Франція, — золоту пальмову гілку. Таким чином, кінематографія ЗСА вже другий рік підряд отримують головну нагороду найбільш престижевого в світі кінофестивалю. В минулому році найкращим був признаний фільм режисера Стіва Содерберга „Секс, брехня та відеозапис".

Ділимося сумною вісткою,
що у вівторок, 24-го квітня 1990 р. в Західній Німеччині,
по довгій недузі, відійшла у Вічність
наша Найдорожча
БРАТОВА І ШВАҐЕРКА

св. п.

Гільдеґард Кузьма

з дому Цеттельманн

народжена 13-го листопада 1908 року.

ПОХОРОН відбувся 30-го квітня 1990 р., на цвинтарі Центральфрідгоф, Бад Ґодесберґ коло Бонну.

У глибокому смутку:

ЛЮБОМИР КУЗЬМА, Теннерсвілл, Н. Й.
ГАЛИНА КУЗЬМА, Теннерсвілл, Н. Й.
МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО, Ню Йорк
ТЕОДОР МИРОШНИЧЕНКО, Ню Йорк
ОЛЬГА ШМІД, Відень
ҐЕРТРУДА НОЙГАРДТ, Відень
МОНІКА ДЖУЛИНСЬКА, Люттіх, Австрія
ЕРНА І ХРИСТИНА ДЖУЛИНСЬКА, Відень
РОМАН МАКАРУШКА, Бад Ґодесберґ, Німеччина
ЛІДІЯ ЯРОСЕВИЧ, Вашінґтон, Д. К.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ПОВІДОМЛЯЄМО
Рідню, Приятелів, Друзів і Знайомих, що

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на могилі
нашого Найдорожчого
МУЖА та БАТЬКА

бл. п. проф. д-ра

ПЕТРА Ю. СТЕРЧА

відбудеться
в суботу, 16-го червня 1990 року
на українському католицькому цвинтарі
Пречистої Діви Марії у Факс Чейс, Па.
о год. 5-ій по пол.

Просимо до участи та про молитви за спокій Його душі.

ДРУЖИНА та ДІТИ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність
12-го березня 1990 року
після кількарічної важкої недуги (9 місяців, із-за паралїжу, комлетної немочі)

бл. п.

МАРІЯ зі СОЙКІВ ЛАМПІКА

— МАРІЧКА —

Оцим складаємо подяку: о. Мих. Харині за уділення Святих Тайн й о. Ст. Шубякові за похоронні відправи.

Наша сердечна подяка: Добрим Людям за поміч й увагу до Хворої: К. і А. Букам, Е. Плескачевській, І. і М. Коцям, Борисенкам, С. Саликові, Е. Грибові — Торонто, К. Ковшевич й іншим. Зокрема нашим кумам: о. митр. М. Харині й дружині Марії, І. Келебай та д-р А. й О. Джаманам і О. і Ст. Ганушевським, д-р Р. Морозові за безкорисну-дбайливу опіку лікаря продовж хвороби Покійної; старому другові Яр. Климовському-Кунцові за красномовне „Прощай" — під час тризни; д-р М. Гнатюкові за прощання, як голови, від УК Бандуристів ім. Т. Шевченка та від власної Родини; д-р О. Ґерманюкові — від таборян Ноймаркту; д-р Р. Морозові за прощання від себе й дружини Олі під час поминків 40-го дня смерти Марічки, — як приятелів Родини.

Спаси Біг: численним Друзям, Приятелям за зворушливі вияви співчуття: особисто, листами, телефонами, за численну участь в похоронах, за Святі Літургії, вінки.

Похоронному заведенню — Гантер Г. Бассаік за справне переведення похоронів.

Сестрицтву церкви св. Андрея за влаштування тризни гантерським Паням за поминки 40 дня смерти Марічки в пансіонаті „Ксеня".

Окрема дяка належить д-р Р. Кухареві за вияв своєї сердечности в „Свободі".

Пожертви — датки Любови в пам'ять Покійної:

Дітям — жертвам чорнобильської катастрофи:

Збірка СУА — 11 Відділ — Трентон (голова М. Панасюк), віддано безпосередньо до Централі — $400

Збірка Парафіян церкви св. І. Хрестителя — Гантер (не бажають поіменного виявлення) — $600

По $50 — Д. Кузик, Ю. Джаман, С. Павлів; по $25 — О. Джаман, Г. Костюк; по $20 — Е. Панасюк, Л. Мриглоцька, А. і М. Бойцун, С. і І. Головки, У. і Ю. Тарнавські, О. Дубик, З. і М. Городиські; $15 — Ю. Надрага; по $10 — Я. Лабка, О. й І. Микитин, А. й А. Петруняк, С. Потоцька; $5 — Ст. Гупаловська. Разом $400.

$500 — Л. Лампіка, $100 — Е. Граб, Торонто; по $50 — Т. І. Кулики, Вол. Ворох, І. Келебай, д-р Т. Л. Крупа; $30 — М. Ґордійчук; $25 — В. і М. Осадци; $20 — І. М. Куземські; по $10 — Я. Климовський, О. Труш, Т. і Я. Труші. Разом $905
Разом $1905

Рух: Л. Лампіка — $500, д-р М. і А. Гнатюк — $100, Е. Граб — Торонто — $50 Разом $650

УГС (УРП): Л. Лампіка — $300, Е. Граб — $50, Вол. Ворох — $25 Разом $375

Український Музей в Ню Йорку: Л. Лампіка — $100, д-р Р. О. Мороз — $100, О. й Ст. Ганушевські — $50. Разом $250

Патріярший Пресфонд: Л. Лампіка — $100 В. Н. Грицин — $25 Разом $125

„Смолоскип" Пресфонд: Л. Лампіка — $50

Місійне Об'єднання ім. св. Андрія: Л. Лампіка — $50

Особлива ціль: по $20 — М. і І. Мороз, О. Труш, Я. й Т. Труш, д-р Е. Котик, д-р О. і Н. Ґерманюк — $100

СУМ: Фонд Допомоги Молоді в Україні: Л. Лампіка — $100, Ю. Сойка — $100 Разом — $200

Верховинки: 28-ий Курінь УПС: Збірка-акція допомоги Україні: О. і Ю. Стиранки — $50, Н. Самокиш — $25, А. і М. Бойцун — $20; по $10 — Ст. Шилкевич, Ю. і Уляна Тарнавські, Ю. Надрага. Разом — $125

ЗУАДК — Бразилія: Іван Ґайдош з дружиною Віра Лампіка-Ґайдош для 7-ох багатодітних-убогих родин: 7 корів по $150 Разом — $1 050

Загально зібрано $4 880

Для Всіх жертводавців молимо Господньої ласки.

Св. п. Покійна спочила побіч улюбленого сина на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечалений МУЖ з РОДИНОЮ

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У ПЕРШУ
БОЛЮЧУ-СУМНУ
РІЧНИЦЮ
СМЕРТИ
нашої
Найдорожчої
ДРУЖИНИ,
МАМИ
І СЕСТРИ

бл. п.

ЕМІЛІЇ КОРНИЛО

з дому КРИСЬКО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, 8-го червня 1990 р. о год. 8-ій ранку
в церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш.

Просимо згадати в цей день Покійну у своїх молитвах.

Муж — ІВАН
СИН з ДРУЖИНОЮ
І СЕСТРА в Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого Найдорожчого МУЖА

бл. п. інж. архітекта

ОРЕСТА ГЛАДКОГО

будуть відправлені 25-го травня 1990 року

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в церкві св. Покрови в Івано-Франківську, Україна;
в соборі св. Софії та Обителі оо. Студитів в Римі;
в Українській Церковці в Люрді;
в церквах: Успіння Божої Матері та св. Михаїла в Монтреалі, Канада;
в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

У світлу пам'ять Незабутнього мого Мужа складаю:

На „Рух", Україна	$2 000 00
на будову Українського Музею в Ню Йорку	1 000 00
на Українську Церковцю в Люрді	1 000 00
на церкву св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.	1 000 00

У глибокому смутку
дружина МАРІЯ з дому КОГУТЯК

Про Я. Гніздовського...

(Закінчення зі стор. 2)

Щодо самого малюнка і свіжости зображення предметів натюрморти Гніздовського порівнюють до їх великого майстра Жана Батісти Сімеона Шардена, батька французького реалізму XVIII століття.

Мистецтво Гніздовського завжди основувалося на думці, і як таке, силою факту, повинно було на своєму шляху зустрітися з релігією. Релігійне малярство — образотворча молитва, має свою складну історію і пов'язане з мистецтвом від його ранніх початків. Так як можна молитися, повторюючи завчені напам'ять молитви, або ж зосередившись роздумувати їх зміст — так і малюючи релігійний образ можна відтворювати давній взірець-ікону, або роздумуючи вкладати в нього свою молитву.

Перша зустріч Гніздовського з релігійним малярством була нефортунною. У нього, на початках перебування в Америці, замовлено ікони до каплиці Стемфордської семінарії. До праці Гніздовський підійшов просто як фахівець, сумлінно виконавши замовлення. Замовець був дуже задоволений, а Гніздовський розчарований. Пізніше він звертався до релігійної тематики багато разів, створивши ряд символічних, вдалих або менше вдалих образів.

Одним з великих і останніх малярських замовлень Гніздовського було виконання ним іконостасу церкви св. Трійці в Кергонксоні у Кетскильських горах, стейт Ню Йорк. Вже сама церква своєю архітектурою викликала особливе зацікавлення. Проєктував її український канадський архітектор і відомий новатор Радослав Жук. Церква в Кергонксоні дерев'яна і перегукується зовнішнім настроєм, фактурою і злетом башт із закарпатськими українськими церквами, але на цьому її подібність закінчується. Вона зовсім модерна своїм задумом і розв'язкою є безсумнівно одним з кращих зразків сучасної дерев'яної архітектури, але одночасно має свої вади. Для іконостасу, який традиційно відгороджує Святилище від частини церкви для вірних, тут не передбачено місця. Погодившись виконати іконостас, Гніздовський взяв на себе складне і затяжне діло.

Іконостас Гніздовського нічим не поступається перед архітектурним задумом Жука. Гніздовський, так як і архітектор, не мав наміру лише відтворювати давні зразки, копіювати. Він хотів в ікони вкласти свою молитву, свій стаж мистця. Стараючись дотримуватись устійнених правил, затримуючи умовно їх головні композиційні основи, не відхилився від свого виробленого способу малярства, чим викликав контроверсійну суперечку в українській діяспорі. Не всі його зрозуміли. Але хоч праця над іконостасом принесла Гніздовському несподівані неприємності та страждання, разом з ними дала йому велике творче вдоволення. Іконостас Гніздовського в Кергонксоні залишиться курйозом, а одночасно шедевром нашого мистецтва в діяспорі.

Ще 1975 року настоятель єпископального собору св. Івана в Мангаттані (Ню Йорк) Джеймс Мортон замовив у Гніздовського дереворіз фасади собору, який згодом став його емблемою, а 1978 року Мортон влаштував при соборі виставку картин і дереворізів Гніздовського. Запрошений на посвячення колюмбарію в соборі, Гніздовський почув, як під час врочистої відправи хор собору проспівав київським наспівом перекладені на англійську мову уривки тексту східньоцерковної Панахиди. Після відправи зворушений Гніздовський сказав Мортонові: „Коли я помру, я бажав би, щоб мій прах зберігався у цьому колюмбарії і щоб перед покладенням урни в нішу над нею проспівали оцю „київську Панахиду".

Останніми роками Гніздовський хворів на очі і тому почувався погано. Помер він 8-го листопада 1985 року в одному з нюйоркських шпиталів після короткої недуги і його попіл був похований, як він цього бажав, у колюмбарії собору св. Івана Богослова. Одначе частинку праху Стефанія Гніздовська передала в рідне село мистця Пилипче, де односільчане поховали його поміж могилами матері та батька.

Р. Припхана...

(Закінчення зі стор. 1)

Всіх членів хору ми нагодували, переночували і обдарували 50 дол. датками. Хор відбув прогульку автобусом по Чикаґо і відвідав Музей Філда, Шед Акваріюм і деякі крамниці та мав перекуску в одному з найбільш атрактивних МекДоналдів. Прогульку провадили О. Мудра і Оля Поливка. Всі подяки від УНС вислав сам Р. Припхан.

28-го жовтня відсвятковано 95-ліття УНСоюзу в Манстері, Індіяна, спільно із 452-им Відділом УНСоюу, при великій помочі Ґльорії Пашен.

4-го листопада відбулися організаційні сходини і наради Округи в тій самій залі. В них взяли участь д-р Флис і головний секретар Володимир Сохан, д-р М. Куропась, Ґ. Пашен та почесний голова Михайло Ольшанський. Про працю Округи звітував Р. Припхан. Головну доповідь виголосив д-р І. Флис.

Він також заявив, що перед нападами відбулася в гостинниці Ґалана зустріч членів Екзекутиви із членами Управи і ін ших Відділів, де після довшої дискусії рішено для спільного добра об'єднатись в один Комітет та зліквідувати роздор, що присутні прийняли рясними оплесками. З черги головний секретар В.Сохан подав до відома та пояснював нові забезпеченеві пляни. Майже всі присутні брали участь у дискусії. На тому закінчив свій звіт Р. Припхан.

Далі звітувала секретар Ю. Назаревич, яка казала, що треба втягати молодь до Союзу. Звітували касир-ординатор Братської діяльности Юліян Юринець, О. Мудра. Її деякі пропозиції були підтримані Н. Сорокою і іншими. Інж. Л.Боднар сказав, що радий, що завдяки старанням голови Округи дійшло до загальноґо порозуміння. В імені Контрольної комісії звітувала Ольга Бережан. Номінаційну комісію очолив Василь Камінський. Під час наради Номінаційної комісії промовляв д-р Флис, який привітав окремо теплим словом ті Відділи, що відлучилися, а тепер повернулися. Вирахував всіх секретарів, що придбали найбільше число членів: І. Гелен Олек Скотт — 29 (чемпіонка УНС), Р. Припхан — 19, Семків — 17, д-р М. Куропась — 11. Чикаґська Округа зайняла друге місце після Філядельфії, приєднавши 120 нових членів, що виносить 80% квоти.

Відтак збори організовано вибрали нову Управу на 1990-91 рік, до якої ввійшли: Роман Припхан — голова, Зенон Косачевич — містоголова, Павло Олексюк — містоголова, Юлія Назаревич — український секретар, Микола Чемеринський — англомовний секретар, Анна Головата — організаційна референтка, координатор братської діяльности — Олександра Мудра, Юліян Юринець — касир, Степан Вербовий — імпрезовий референт, Ольга Бережан — суспільна опіка; вільні члени: інж. Лев Боднар, Михайло Сорока, Петро Баран, Іван Сірик, д-р Маріян Панчишин; Контрольна комісія: Василь Камінський, Михайло Карачевський, Василь Литвин.

Після вибору нової Управи була смачна перекуска з вином і кавою. В приємній товариській атмосфері ще довго провадилися розмови про союзову активність.